

La inflació impacta contra l'economia domèstica

- La inquietud per l'encariment del cost de la vida mobilitza diversos sectors
- Les mesures de contenció adoptades pel govern contenen el neguit al carrer

Pàgs. 14-15

Alejandro Flores

Paradeta del mercat de La Marina.

Hi ha un gran nombre de famílies que abans ja tenien dificultats per arribar a fi de mes i per a les quals fer front a l'encariment del cost de la vida ara mateix és ja inassolible.

Parlem amb Ernest Maragall de les preocupacions del nostre barri

Pàgs. 6-7

La comunitat educativa es fa sentir contra les mesures anunciades pel Govern

Pàgs. 3-4

L'ACTUALITAT D'UCRAÏNA

Repassem les conseqüències del conflicte a Ucraïna

Pàg. 12

MEMÒRIA DE BARRI

Coneixem la història de Nicomedes Sigüenza García, pescador de les Cases Barates

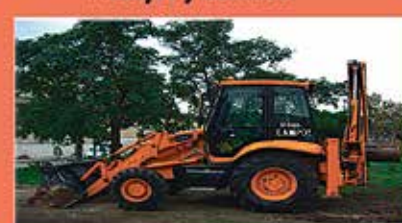
Pàg. 19

OFICINA: C/Pablo Iglesias nº80
08908 L'Hospitalet de Llobregat

Hnos. CAMPOY
servicios y transportes s.l

Servicios de contenedores de obra
Limpieza de locales y solares
Transporte de residuos industriales (236)
Maquinaria de obras públicas
Rebajes y derribos

Tel. 902 201 686 - 93 223 36 89 (6 línias)
Fax 932230169

amcl

associació mitjans comunicació local

Fundador: Joan Antoni Reyes i Blanco

Tel. 93 296 80 00

redaccio@lamarina.cat

www.lamarina.cat 102.5 FM

Espai Veïnal Química

C/Química, 2, 1er pis 08038 Barcelona

Directora

Yohany Limpías Ayala.

Redacció

Jesús Martínez, Esther Pardo, Andrea Bello, Albert Aguilar, Alejandro Flores, Yaiza Sánchez, Albert Muro, Marta Campos, Joan Cascante, Carlos Ruano i Lourdes Tasies, Mauro Sturlese.

Edició i maquetació

David Edo.

Fotografia

Alejandro Flores, Rafel Vidal, Josep Vicens.

Revisió del català

Rubén Cruz i Esther Pardo.

Col·laboradors

Julio Baños, Juan Bibián, Pepe Caracoles "Macondo", Esther Pardo, Mar Salvador, Mar Montilla, Rafael Ochoa, Pau Espí, Biblioteca Francesc Candel, CAP La Marina, CAP Doctor Carles Ribas, l'ABP Sant-Montjuïc dels Mossos d'Esquadra.

Consell consultiu: Coordinadora d'Associació de Veïns i Comerciants La Marina (AAVV: Sant Cristòfor, Can Clos, Polvorí, La Vinya, Plus Ultra, Estrelles Altes, Illa Metalco i Eduard Aunós), Associació d'Artistes La Marina.

Publicitat

comercial@lamarina.cat · 93 296 80 00

Impressió: GestXXI

Tirada 6.000 exemplars

Difusió controlada per OJD-PGD

Distribució gratuïta DL: B-3220/94+

Amb el suport de:

EDITORIAL

L'Escenari

Veure les esfereïdores imatges i sentir diàriament els testimonis de la guerra a Ucraïna està resultant un exercici extenuant en el castigat ànim col·lectiu. Sortim d'una pandèmia i ara lidiem amb un altre escenari catastròfic. Enmig d'aquesta commoció, el món es reconfigura establint altre ordre de relacions. El gir espanyol sobre el Sàhara i el canvi del govern d'EE.UU. envers Venezuela, en són dos exemples.

Explicar aquestes noves aliances és complex donat l'entramat geopolític intrínsecament vinculat als interessos econòmics de molts països i lobbys. En tot cas són decisions que ens permeten constatar com, cada vegada més, s'esvaeix el camp de lluita ideològic en favor de l'econòmic, governat per la llei del més fort. Ja veurem més endavant si aquesta manera d'actuar resulta tan beneficiosa i lògica com se'ns intenta vendre.

Ara bé, com condiciona això la política nacional i fins i tot la local? Ho fa del tot! Malgrat la temptació d'alguns de fer com si res no passés. No hi ha cap dubte que travessem un moment polític i social complicat i altament sensible. Així doncs, no es tracta d'encertar només en el missatge sinó també, i sobretot, en el to.

On som a Catalunya?, d'una banda, alguns corrents dels partits i organitzacions independentistes persisteixen en un missatge que no contempla la realitat social i econòmica que vivim, ja veurem quins resultats aconsegueixen. Esquerra, més pragmàtica i amb unes enquestes favorables, tampoc no acaba de quallar un lideratge fort.

D'altra banda, hi són les modulacions de les formacions fora del bloc independentista. Ara com ara els socialistes, ben posicionats, exhibeixen aparell, fort avantatge en èpoques d'equilibris precaris, però que sense canvis genuïns

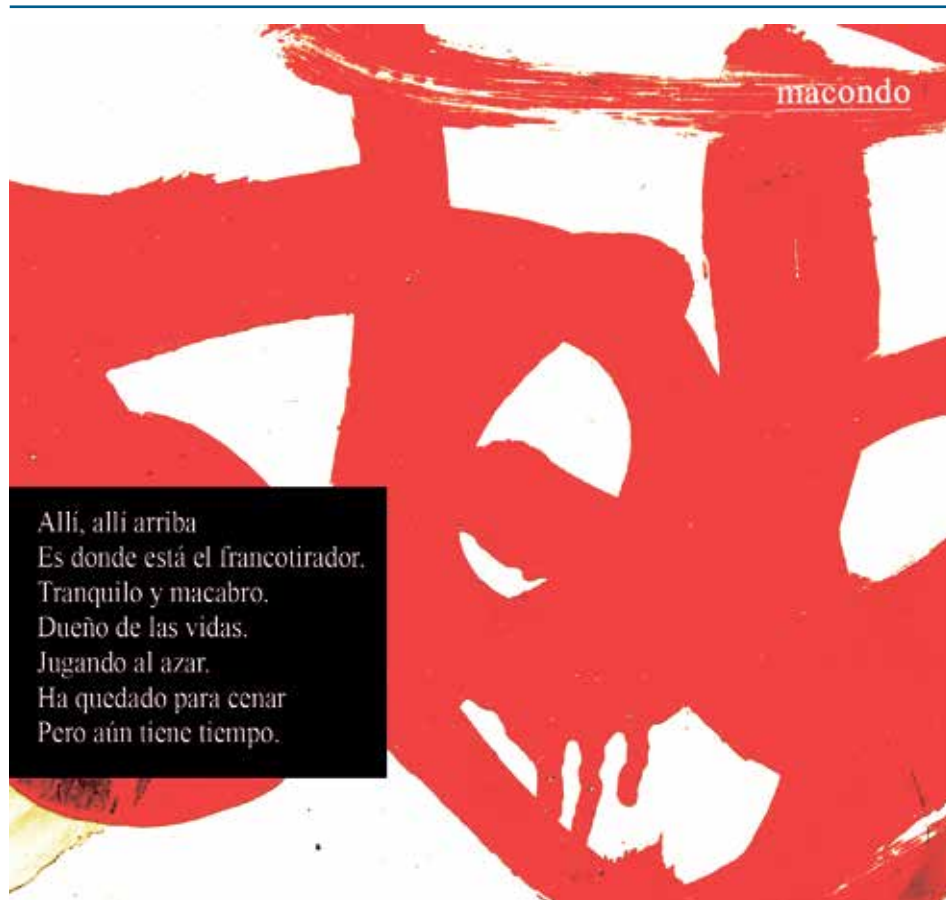
i de fons pot traslladar una imatge de partit ancorat en el passat. Igualment interessant és l'exercici dels comuns al parlament, on han sabut intervenir amb intel·ligència política en moments decisius. No obstant això, és evident el desgast de la formació al municipi i resta per veure si és reversible.

En el panorama nacional convé destacar el paper del nou president popular, Alberto Núñez Feijóo. Amb un sistema mediàtic disposat a esmorteir els seus errors, corregeix a corre-cuita la narrativa instaurada per Casado i Ayuso per a competir amb l'extrema dreta, tot i que la situació a Castella i Lleó li complica el gir. Tanmateix, celebrem el discurs més constructiu, útil i democràtic que ha fet al Congrés en què s'ha formalitzat la seva presidència. Tant de bo la dreta superi la fracassada estratègia *trumpista* de considerar il·legítim el govern actual, guanyat a les urnes. Caldrà veure si l'empenta del gallec és a temps de

frenar la deriva extremista del partit i alhora aturar VOX.

I és que és tan incert el que tenim al davant que qualsevol error pot tenir un efecte amplificat o pel contrari, canvis profunds semblen passar inadvertits. Tot l'escenari actual, d'una manera o altra, acaba impactant en la població. I aquest impacte ja l'hem sentit, primer, a les nostres butxaques.

Per això, cal persistir en la convicció democràtica que l'única manera de vèncer discursos grisos i anhels extremistes és apostant per polítiques que beneficiïn la majoria social, recuperant una manera de fer dialogant, respectuosa amb les singularitats territorials i les visions diferents, alhora que valenta enfront dinàmiques que engrandeixen la bretxa social. Avui més que mai en dècades cal la política en majúscula. En bona part, d'això i de la capacitat dels partits polítics per a captar l'humor social depèn la solidesa democràtica dels anys vinents. ■

Ramon Carné

JOIERIA • RELLOTGERIA

Al seu servei des de 1982

VENDA I REPARACIÓ DE JOIES I RELLOTGES

ARTICLES DE REGAL

Agència Oficial

Lotus • Pulsar • Festina
Lorus • Marea • Seiko • Casio
Viceroy • DKNY • Nowley

Aviador Ruiz de Alda, 8
Tel. 93 332 02 06 08038 Barcelona

www.facebook.com/ramoncarnerejotgeria

Peluts

Peruqueria canina i complementos animals

Fisioteràpia
Variedad de alimentos
Accesorios y juguetes
Reparto a domicilio
Encargos por catálogo

Carrer Alts Forns 69, local 16 (Jardins de la Mediterrània) / 08038 Barcelona
Tel. 934 229 079 / 660 632 371 peluts.botiga@gmail.com

Els mestres diuen prou!

|| **Andrea Bello**

Milers de mestres i membres de la comunitat educativa de tot Catalunya s'han llançat als carrers en contra de les noves mesures anunciades pel Govern de la Generalitat. Una protesta històrica, que va més enllà del simple canvi de calendari i és el resultat d'una mala maror de fons generada per les constants retallades pressupostàries i imposicions de currículums, sense cap mena de consens, com denuncia la comunitat educativa de manera unànime.

Així, poc després que el conseller d'educació, Josep González i Cambray, informés en roda de premsa sobre els canvis en el currículum i l'avançament del calendari del curs vinent, els principals sindicats educatius convocaven una vaga de cinc dies a les escoles i instituts les darreres setmanes de març. El seguiment a la majoria dels centres ha estat important, amb una mitjana d'entre el 60% i el 70%, segons els sindicats. Xifra que la conselleria rebaixa a la meitat. Des de La Marina, però, vam constatar que l'adhesió dels centres del barri a la vaga era similar a les xifres presentades pels sindicats.

Davant les mobilitzacions, multitudinàries, Cambray ha fet una passa enrere en la imposició del nou currículum, ajornant-la un curs en aquelles escoles que així ho considerin. Mesura insuficient pels sindicats que demanen una negociació amb el Govern a fi d'arribar a consensos i revertir la tensió que viu la majoria de centres, més encara després de la pandèmia.

Vam parlar amb tres educadors de centres del barri al programa Sintonia amb els barris, de La Marina FM. Hi ha coincidències sobre els motius i també sobre la dimensió que ha agafat la protesta dels mestres.

Pilar Rubio, mestra de l'Escola Enric Granados.

El malestar és general, hem anat encadenant retallades i canvis de currículums. L'avançament de l'inici de curs al setembre ha estat la gota que ha fet vessar el got. La majoria de companys de l'escola han fet la vaga, de fet, gairebé tothom. Només hem mantingut els serveis mínims.

A més s'ha confós a l'opinió pública. Sempre comencem a treballar l'1 de setembre, i els primers dies, sense alumnes, els dediquem a preparar el curs; organitzem els grups, fem llistes, muntem l'horari... Ja ens direu com començarem sense saber ni tan sols quina aula ens toca o quin grup d'infants tenim. A això se sumen les retallades que hem patit des del 2010, que mai s'han revertit i que bàsicament afecten la qualitat de l'aprenentatge. A més, també ens han tret drets que havíem adquirit. Cobrem el mateix, o fins i tot menys, per fer molta més feina. Tothom hem vist com de mica en mica se'ns va acumulant la càrrega i no hi ha millores.

Martí Carandell, professor de l'Institut Lluís Domènech i Montaner.

A l'institut hem vist com aquest conse-

► Una de les manifestacions dels mestres a la Gran Via.

Alejandro Flores

ller ha aconseguit una resposta unànime de cop i volta. Amb la seva manera de fer, sense consultar a ningú i pensant que sempre té raó, ha desencadenat unes mobilitzacions que, personalment, no veia ni sentia des de l'any 1987, quan vam estar un mes sencer en vaga.

Porto molts anys en l'ensenyament i l'ambient d'aquests dies a l'institut em re-

R

REPORTATGE

corda una mica aquella època tan important en l'adquisició de drets laborals en l'ensenyament a Catalunya. En els 15 anys que porto al Domènech mai no havia vist una resposta de vaga com la que estem vivint. Fa il·lusió veure que l'educació segueix amb l'afany de millorar la societat i reclamar el que és just.

S'han de fer canvis, sempre, perquè el món canvia i també ho ha de fer l'escola, però crec que les formes no han estat correctes. Si tenim uns sindicats de mestres i unes associacions de famílies s'ha de dialogar amb ells, informar-los, consensuar totes les mesures i fer-los partícips, és per això que les tenim. La conselleria no ha tingut cura d'enfortir aquest vincle i més aviat l'ha trencat, per això el conseller està perdent força.

“La incertesa de tot plegat és preocupant i no sabem com podem arribar a tot en tan poc temps”

“L'actitud del conseller ha desencadenat unes mobilitzacions que no veia des de la vaga del 87”

“L'avançament de l'inici de curs al setembre ha estat la gota que ha fet vessar el got”

Mar Carrasco Ortiz, educadora a l'Escola Bressol El Cotxet

Fem costat a les reivindicacions, ja que hi ha algunes que també ens afecten. Per exemple, les escoles bressol des de fa molt de temps reclamen reduir les ràtios. Les baixaran a P3 i aplaudim la iniciativa, però ens preguntem quan ens tocarà a nosaltres, les criatures necessiten més cura i atenció individualitzada.

Tanmateix, l'avançament de l'inici del curs escolar al 5 de setembre significarà que tindrem, només, dos dies per preparar-nos. A més, a les bressols acabem amb les criatures el 15 de juliol, quan la resta d'escoles ho fa unes dues setmanes abans. Per tant, és reduir-nos encara més el temps de preparació. La veritat, estem una mica descol·locades i tampoc ningú no ens ha explicat com ho farem. A l'inici de curs hi ha molta feina, entrevistes, reunions, aranjament dels espais... la incertesa de tot plegat és preocupant i no sabem com podem arribar a tot en tan poc temps.

Milers de veus s'alcen contra el conseller durant la protesta

Ens anem de manifestació a la concentració convocada el dia 16 de març, a l'estació de Sants, i que va arribar fins a les portes del Saló de l'Ensenyament a plaça Espanya. Aquí, milers de mestres expressaven el seu cansament respecte l'actitud de la Conselleria d'educació, arbitrària i en la direcció d'afegir més pressió a la tasca quotidiana que fan.

En un ambient festiu i molt reivindicatiu, demanen recursos per mantenir la qualitat educativa, que se'ls consulti en prendre les decisions, i un canvi d'actitud del Conseller Josep González i Cambray.

Dolors Fernández, Escola Josep Carner (Badalona)

Estem molt empenyades i indignades, per això ens manifestem, estem cansades

Alejandro Flores

“En els darrers anys hem vist un canvi molt fort en la dona gitana, s'està empo-derant i cada cop més vol estudiar i for-mar-se”, explica la Sula López una de les talleristes que treballa a la FAGIC des fa 6 anys i és tècnica d'inserció laboral.

I és que la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya (FAGIC) junt amb l'Escola Dominical han iniciat un curs d'emprenedoria dirigit a incloure les dones gitanes dins del mercat laboral. Es tracta d'un taller que s'imparteix al Casal de Barri de La Vinya amb l'objectiu que les dones adquireixin eines digitals per adap-tar els seus comerços o animar-se a em-prendre un de nou. Mitjançant les eines que ofereix internet, durant el taller les ensenyen a crear-se un correu electrònic, un logotip i una targeta de presentació per la seva empresa, entre altres.

Cadascuna amb un ordinador, a una de les aules informatitzades del Casal, les dones creen la targeta de visita pel seu negoci, com ara perruqueries o botigues de roba. “Heu de vendre la vostra marca”, insisteix la Sula mentre les dones aprenen a utilitzar les eines de disseny gràfic neces-sàries per crear el seu logotip.

La Paqui, una de les assistents al taller, explica que li agradaria tenir un negoci de venda de lla-minadures: “sempre he pensat en tenir un negoci propi, i he vist com aquí al barri han desaparegut les botigues de dolços que n'hi havia, pot ser una oportu-nitat per a mi”. Comenta que aquest taller li dona moltes facilitats, perquè és creatiu i les inicia en l'emprenedoria. La Macarena Heredia, una altra participant del taller, li agradaria muntar-se un negoci de perru-queria, per fer-ho destaca la importància “d'aprendre i superar-me, donar-me a conèixer i seguir creixent”.

La dona gitana reclama el seu lloc al món laboral i digital

► Un grup de dones al taller organitzat per capacitar-les en les eines digitals.

Alejandro Flores

Segons l'estudi publicat l'any 2021 pel Ministeri de Drets Socials i Agenda 2030, a l'Estratègia Nacional per a la Igualtat, In-clusió i Participació del Poble Gitano 2021-2030, abans de la pandèmia la taxa d'atur entre les dones gitanes era del 60,4%, una dada que ha augmentat durant la crisi deri-vada de la covid-19. A més, segons dades de la Fundació 'Secretariado Gitano', un 79% de les llars gitanes no disposa d'ordinador, un factor que accentua l'escletxa digital. “Moltes de nosaltres ens dediquem al mer-cadillo i a la venda ambulant, i arran de la pandèmia tot es va paralitzar i no entraven ingressos a casa. La desigualtat i l'escletxa digital és total, i és major dins del sector de

les dones gitanes”, explica l'Eli Lucena, ta-llerista i secretaria de la junta directiva de la Red Gitana Universitaria CampusRom, que treballa en el Pla Integral del Poble Gi-tano com a dinamitzadora.

No obstant l'escletxa laboral i digital, cada cop més dones gitanes decideixen engegar el seu camí laboral, i des de la FAGIC i l'Escola Dominical segueixen molt de prop aquest procés per ajudar-les a superar les barreres d'internet. “Les em-poderem perquè siguin independents, perquè la majoria són mestresses de casa, o no tenen formació acadèmica ni escolar, per això les acompanyem perquè puguin obrir-se a la vida laboral des de la venda

online”, comenta l'Eli. A més de tallers di-gitals, tracten també altres aspectes, com ara treure's el carnet de conduir “perquè siguin més independents i puguin despla-çar-se amb més facilitat”, afirma la Sula.

La Luisa Montero, de l'escola Dominical, explica que hi ha plena inclusió amb les dones no gitanes. “Hi ha molt bon rotllo entre elles, i en acabar surten a prendre un cafè totes juntes”, declara. La Luisa explica que també hi ha classes d'autoestima, per-que “molts cops, les dones gitanes no ens preocupem de nosaltres, sinó de qui tenim al nostre voltant”, i perquè “la major part són dependents econòmicament del marit”, una realitat que està començant a canviar. ■

Poc diàleg, imposició dels canvis curriculars i manca de recursos, les denúncies

► de promeses incomplertes, i a sobre, ac-tuen de forma unilateral, sense tenir en compte el professorat i les famílies. Pla-nifiquen sense pensar que els qui ho hem d'aplicar no tenim els recursos per poder fer-ho. Reivindiquem la inversió del 6% del pressupost en educació.

Elisabeth Harder, Escola Doctor Fer-ran i Clua (Barcelona)

No és només el canvi de calendari, és també, i sobretot, la imposició d'un nou currículum, al que se suma la imposició d'un percentatge del 25% de castellà, a sobre! Tot plegat és inacceptable. L'escola no s'improvisa.

Vicky Mir, Escola Santa Eulàlia de les Roquetes (Sant Pere de Ribes)

Al col·lectiu estem molt cansats, i ar-riba un moment que ja dius prou. Hi ha hagut moltes vagues que no hem seguit però aquesta és important. El conseller i el Govern s'han de seure amb nosaltres, parlar-ne, i no imposar res. Els mestres treballem sempre en equip, i ells han d'entendre que han de fer equip amb no-saltres.

Xell Ros, Escola Santa Eulàlia de les Roquetes

El canvis del calendari han estat només la gota que ha fet vessar el got. Les males

maneres han anat pesant cada cop més. Molts ens hem assabentat dels canvis per les notícies, quan el que s'ha de fer, primer, és convocar reunions i consensuar-los. Els polítics estan molt lluny de les aules, i això fa que no trobem consens en les necessi-tats. Cal que facin un canvi i s'apropin a nosaltres i ens escoltin.

Yolanda Segura, portaveu del sindi-cat USTEC

Volem negociar directament amb el president Pere Aragonés, donat que el conseller Cambray no escolta, volem una proposta en ferm que respongui a cadas-cuna de les demandes que els hem trans-mèstan poc temps. ■

BRACAFÉ
1929
Carrer Minería, 12 08038 Barcelona
www.bracafe.com

PERSIAUTO MB Motor & Blinds

Especialistas en:

- Instalación y reparación de persianas
- Persianas Gradhermetic
- Aluminio
- Mosquiteras
- Toldos
- Motorización de persianas y puertas de local comercial o tiendas

info@persiauto.com
www.persiauto.com

Telf: 935196060 C/ del Foc, 114 08038 Barcelona

Aturat el desnonament d'una veïna de Can Clos

A.F.

El fill de 19 anys de la Maria Gorreta, una veïna del barri de Can Clos que compleix condemna a la Presó de Can Brians, va rebre una carta a principis de març. Era una notificació de desnonament si no pagava un deute de 4.000€ del pis on viu. En rebre la carta, la Maria va contactar amb el patronat de l'habitatge per assegurar que pagaria el deute: dos de les factures les pagaria al moment, i la resta de manera progressiva fins que sortís de la presó, previst d'aquí a poc més d'un any, però no va rebre resposta. "No em van donar dret a defensar-me, no em van contestar", comenta. Després, amb els serveis socials de la presó, que no li van voler fer l'informe de vulnerabilitat.

La Maria assegura que van oferir la seva

família viure a una casa d'acollida, "que sinó et quedaries al carrer", però ella es va oposar, perquè el que volia era recuperar el seu pis. No obstant això, gràcies a l'ajuda d'una companya de la presó, la de la Rosa López (amiga que l'ha ajudat en tots els tràmits), la seva educadora, i el Casal de Barri de La Vinya (a més d'altres amigues), la Maria va poder expressar-se davant la jutgessa, i finalment s'ha parat el desnonament.

Els Serveis Socials de la Sala Pepita Casanellas l'acompanyaran a partir d'ara, i la ajudaran en la realització d'un informe de vulnerabilitat. "Ho hem passat molt malament sense ajuda, i tampoc m'han donat opció a fer-me un seguiment, però soc una dona lo suficientment forta com per fer front els meus deutes i els meus errors per mi mateixa", reclama la Maria. ■

La Marina fa costat en la crisi humanitària ucraïnesa

Carlos Ruano

La Unió d'Entitats de la Marina va organitzar entre el 14 i el 18 de març "La Marina amb Ucraïna", una campanya solidària de recollida de materials per ajudar al poble ucraïnès.

Es demanava als veïns i veïnes que aportessin aliments (cafè, te, llet en pols, xocolata, galetes i menjar ràpid), materials bàsics (mantes, mantes tèrmiques, sacs de dormir, bateries i llanternes), materials de cures (torniquets, tisores mèdiques, guants de goma, embenatges, agents he-

mostàtics i xeringues) i medicaments (Enantyum, Busca pina, Ibuprofeno, paracetamol i antibiòtics).

La Montse Sotoca, coordinadora de "La Marina amb Ucraïna", ha qualificat la campanya com un èxit i explica com "els veïns i veïnes del barri de la Marina han aportat una gran quantitat de material, mostrant així el seu caràcter solidari". Tot el que es va recaptar, va ser recollit per un camió de "transMontjuïc", que de manera gratuïta va fer el transport fins al consolat des d'on s'enviarà amb l'ajuda de l'associació ucraïnesa "Chernova Kalyna". ■

espai retribuit

Comprometidos con La Marina

David Labrador
Conseller portavoz de
Ciudadans en el Distrito
de Sants-Montjuïc

Desde que Ciudadans entró en el Ayuntamiento de Barcelona en 2015, y con ello también en el Consell Plenari del Distrito de Sants-Montjuïc, hemos intentado atender todas las inquietudes o peticiones de nuestros vecinos y entidades para mejorar nuestro Distrito. Focalizando nuestras actuaciones en los barrios de La Marina, hemos llevado al Pleno de Sants-Montjuïc varias de la reivindicaciones vecinales que nos han solicitado para que finalmente se pudieran aplicar, o al menos ser tenidas en cuenta. En este artículo quiero reivindicar la labor de fiscalización de Cs, exponiéndoles nuestras iniciativas, acciones y propuestas para la mejora de La Marina de Port y La Marina del Prat Vermell.

Nuestro compromiso con La Marina, con Sants-Montjuïc y con Barcelona nos ha llevado a plantear acciones en diferentes ámbitos. El primero que les explicaré tiene que ver con el deporte. Tras mantener diversas reuniones con entidades deportivas de nuestros barrios, hicimos un ruego solicitando instalar rótulos que señalaran la entrada del Polideportivo de

La Marina, ya que muchas personas que no son de la zona tenían dificultades para acceder al recinto. Dicho ruego fue aceptado y nos consta que las indicaciones ya han sido instaladas recientemente, lo que demuestra que a veces es fácil de solucionar una problemática si hay voluntad política para que así sea. Son pequeños cambios que hacen la vida más fácil a los vecinos y entidades.

El deporte va muy unido a los jóvenes y a la educación, y fue precisamente en este ámbito donde presentamos una resolución para que no se cerrara la Escola de Can Clos. Recordarán que durante un tiempo el Consorci d'Educació (gestionado por la Generalitat de Catalunya y el Ayuntamiento de Barcelona) planteó cerrarla y trasladar a sus alumnos a otro centro. Ante esta situación, que era muy injusta, decidimos llevar al Plenario del Distrito una petición para garantizar la continuidad de la susodicha Escola de Can Clos. En el texto que presentamos, reclamábamos que no se cerrara el centro para que así los profesores pudieran seguir realizando su magnífica labor educativa y social, y que se hicieran las inversiones necesarias para subsanar las deficiencias que pudieran existir y así evitar que el Consorci d'Educació siguiera utilizando esa excusa para intentar cerrar la escuela.

A pesar de las reticencias iniciales de los partidos que gobiernan el Ayuntamiento y la Generalitat, la propuesta fue finalmente aprobada por unanimidad, ya que entendieron que nuestra propuesta era acertada y conveniente. Este acuerdo impulsado por Ciudadans fue clave para garantizar la continuidad de la Escola de Can Clos, que como saben sigue abierta a día de hoy.

Desde Cs hemos conseguido otras gestiones con un resultado positivo, como el pedir al Gobierno del Distrito que instara a Parques y Jardines a podar y revisar los árboles de la calle Sant Eloi, tal y como reclamaban los vecinos de la zona, debido al mal estado en el que se encontraban. El problema se subsanó, pero lamentablemente esta falta de mantenimiento del espacio urbano sigue siendo un problema endémico, por lo que en breve deberemos volver a reclamar la misma acción, ya que la situación de los árboles vuelve a ser problemática.

Esa degradación del espacio urbano también afectó al camino que lleva al aparcamiento de La Bàscula. Desde Cs exigimos que se arreglara para solucionar de forma prolongada y duradera los baches, agujeros y mal estado del terreno, una circunstancia que se consiguió gracias a las gestiones que llevamos a cabo en el Plenario del Distrito.

Otras veces, si bien en la época que planteamos la propuesta no se logró resultados tangibles, a la larga, sí se ha acabado aplicando lo que solicitamos en su momento. Ejemplo de ello es cuando solicitamos que se hiciera la tan reclamada piscina en el Polideportivo de la Marina, petición que en su día fue rechazada por el Gobierno del Distrito por ser "inviable", y que ahora sí parece que podrá realizarse, para satisfacción de los vecinos y entidades de San Cristóbal y del resto de La Marina.

También quiero remarcar otras acciones, que si bien superan el ámbito de La Marina, han sido logradas por nuestra formación política. Desde Ciudadans logramos algo tan simple pero que a menudo las administraciones obvian intencionadamente: la defensa del bilingüismo. Gracias a Cs, y tras varios meses de insistencia, conseguimos que la web del Distrito de Sants-Montjuïc ofreciera la información en los dos idiomas oficiales: castellano y catalán. También que se cumpliera con la Ley de Banderas y se pusieran las cuatro banderas oficiales en el interior del edificio donde está la sede del Distrito.

Como ven el compromiso de Cs con La Marina es más que evidente y así seguiremos trabajando por y para mejorar la vida de los vecinos. ■

Entrevista a Ernest Maragall

“Hem de treballar seriosament la connexió de la Marina per Montjuïc”

Yohany L. Ayala

A l'ambient aquests dies se sent una flama espessa. Molts sectors han sortit al carrer per protestar per una situació que va començar amb la crisi del 2008 i, quan començàvem a aixecar el cap, va venir una pandèmia per agreujar-ho tot. I com si hi hagués algun déu pervers del Caos, ara som en un escenari de guerra, en un món en què un pet a Pequín pot fer que la bossa de Nova York s'enfonsi. Conclusió? El preu del cistell de la compra espanta! I pel que fa a la resta, qualsevol cosa pot ocórrer.

Però la vida continua, la de les persones i la de les institucions i organitzacions. Així que, per aquestes mateixes dates, l'any que ve estarem plenament immersos en les eleccions municipals. I els partits polítics, conscients i prudents per la flaire del carrer, comencen a escalfar motors.

En aquest context, el 7 de març visitaven la Marina l'Honorable conseller de la Generalitat Sr. Joan Ignasi Elena, el senyor Ernest Maragall i el regidor d'ERC Jordi Coronas. Així se'ls citava a la invitació estesa a una desena de veïns i veïnes que van recórrer amb ells el barri, assenyalant els punts més conflictius. Més tard, i a propòsit d'aquesta visita, l'Ernest Maragall ens rebia al seu despatx.

L'aprofitem per parlar extensament de les preocupacions del nostre barri. Durant la conversa es defensa, però també busca complicitat. Fa posat d'enfrontar-se a un laberint, amb la serenitat d'haver-lo travessat mil vegades.

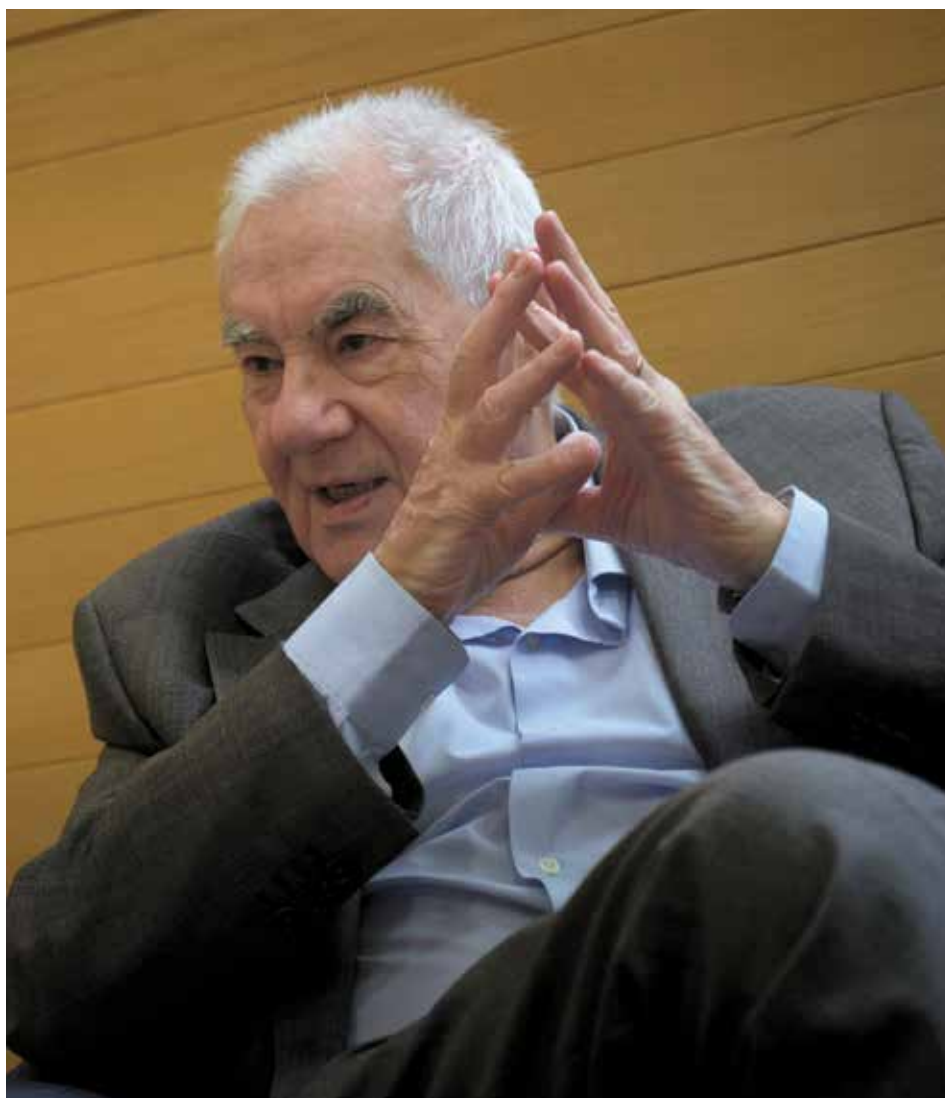
És evident que estem a prop d'un cicle electoral perquè us veiem més sovint als barris.

Des d'Esquerra hem estat presents als barris des del primer dia, a l'endemà de les eleccions. Hi som perquè és la nostra obligació i també la nostra convicció.

Quina impressió en té, després de parlar amb veïns i veïnes?

Ara que hi hem anat amb el conseller d'Interior, la impressió és que el barri té vida pròpia, caràcter, ciutadans, entitats i té clar el que necessita. Això ens permet aprendre'n, perquè el contacte directe facilita un missatge genuí, sense comèdies ni debats formals, com a vegades passa a les institucions.

Tinc la impressió que la Marina és un barri conscient que hi ha coses que s'estan canviant i millorant: les noves promocions

Alejandro Flores

E

ENTREVISTA

d'habitatges, les escoles en què s'ha invertit. Però, com passa sempre, cadascuna d'aquestes coses planteja nous reptes.

Quins son aquests nous reptes de la Marina?

Un tema de fons que encara està molt present és la barreja d'inseguretat i convivència. Tenim la sort de tenir una societat dinàmica, que resisteix i es nega a retrocedir, però l'Administració no acaba de ser capaç d'entendre, reconèixer, i interpretar bé el que passa. Tant l'Ajuntament com la Generalitat, tenim deures per fer.

Esquerra ja governa a la Generalitat i és la que té competències per actuar, per exemple, en temes de tràfic de marihuana. El Cos de Mossos ha advertit sobre el seu creixement arreu de Catalunya, Barcelona i els barris inclosos.

La responsabilitat del conseller d'Interior

és molt recent, no es tracta de donar les culpes als d'abans sinó de preparar-nos davant fenòmens que van apareixent. Les institucions estan aprenent, però una cosa és tenir incidents puntuals i una altra enfrontar un problema que s'ha convertit en estructural.

Aleshores, la solució és més presència policial en primer terme, però no només. Ens enfrontem a delinqüència organitzada que demana un tipus de coordinació de les forces de seguretat que no tenim ben desplegada. Això vol dir: policies, mossos, guàrdia civil, Interpol perquè als barris acabem veient el final d'una cadena que comença qui sap on.

Parlem de la ciutat. Quina diagnosi en fa?

Com a ciutat estem preparats pel millor. No podem ser referència en tot, però sí que ho volem ser en qualitat de vida, en alguns dels àmbits d'innovació i economia. Avui som una referència negativa, per exemple, en polítiques d'habitatge públic.

Tenim els elements necessaris perquè, amb una bona administració, un bon govern i una bona dosi de visió i horitzons a compartir, sense unilateralitat des d'alt, puguem treballar des del carrer, escoltant, però també proposant, arriscant.

Què canviaria llavors?

A veure, l'Administració funciona, però el Govern no funciona com a govern. Tenim una màquina administrativa potent, tècnicament i professionalment, però se l'ha de saber orientar, donar-li objectiu i encàrrec.

Per exemple un tema com l'urbanisme ha de tenir continuïtat, però amb molts canvis. Tenim recursos per fer les coses bé.

Temes com les superilles són interessants i segur que necessaris, però al mateix temps les decisions s'han de prendre amb molta cura i sensibilitat per tots els efectes que genera. En mobilitat hi ha una renúncia a tractar temes de fons. Sobre el model econòmic, no podem permetre que la economia de la ciutat depengui dels turistes que vinguin.

Tots coincidim en el diagnòstic, en canvi hi ha menys consens a l'hora d'apuntar-hi l'alternativa, a aquest model.

És un bon moment per debatre a fons la ciutat. Nosaltres (ERC) estem en condicions de posar sobre la taula un model de creixement econòmic que miri d'atacar

ANTENAS COLECTIVAS
TV SATELITEDIGITAL
TELEDISTRIBUCIÓN

ITC SYSTEM
BLANCO CARRASCAL, S.L.

INTERFONOS, C.C.T.V.
MANTENIMIENTOS
T.V DIGITAL TERRESTRE

Nº de registro 3481
Instalador oficial de la Generalitat

TEL. 93 421 56 17

Mare de Deu del port, 305-319
local 15 (Jardins de la Mediterrània)
08038 Bcn
blancocarrascal@gmail.com

CLINICA DENTAL
ZONA FRANCA

T. 93 296 82 45
C/ Foneria, 34 · 1º 4ª
08038 · Barcelona

Preventiva · General
Ortodoncia y Ortopedia
Radiología Digital
Estética · Implantología

www.clinicadentalzonafranca.com

"Volem augmentar la capacitat de decisió dels districtes i dels barris"

les causes de fons i orienti correctament aquesta qüestió.

Tenim una política industrial pendent, una part de la ciutat ha envellit perquè es va crear 50, 60, 70 anys enrere, i hi ha una demanda de rehabilitació enorme que ara ha d'incloure l'objectiu de transició energètica.

Això pot ser una font de riquesa immensa si es fa bé, amb la suma de capital públic i capital privat i amb avantatges per a tothom.

Concreti, què hi proposa?

Proposo una FP molt més potenciada i enriquida, que ja està sobre la taula com a Pla General. Que cada vegada tinguem una força de treball a la ciutat amb més valor afegit, perquè les feines associades al turisme massiu són de baix valor i, lamentablement, estan associades a condicions laborals de precarietat. Altres sectors econòmics que poden crear molts llocs de treball són els serveis d'atenció a les persones. Hi ha molts, de camps per diversificar, a Barcelona hi ha molta innovació, però encara som febles dins del context global. Són sectors amb potencial i bona imatge, i hi ha marge de millora en quantitat i qualitat.

Calen actuacions als barris. Quines proposa a la Marina?

Proposo que la Marina tingui la decisió de fons de quin és el caràcter que vol i ha de tenir. És un dels barris on més oportunitats hi ha de crear, de decidir què hi afegim i com ho volem, per aconseguir un equilibri nou entre habitatge, activitat econòmica i qualitat de l'espai públic.

És un error concebre'l només des del punt de vista de l'habitatge, com a ciutat dormitori, crec que hi ha una possibilitat de connectar amb la ciutat innovadora i creativa, de fer-hi una altra 22@. Decidim com.

A la Marina del Prat Vermell ja està passant una transformació urbanística. Del munt de coses que es fan, en corregiria alguna?

Això forma part del debat que hem d'abordar, jo crec que més que corregir hauríem de dir què hi afegim, o què no hi afegim. És un tema de qualitat global de l'espai pú-

blic perquè a Barcelona totes les fronteres amb la resta de municipis de l'AMB estan mal resoltes. No és un tema només de Barcelona sinó també de municipis com ara l'Hospitalet o el Prat. Com a ciutat, Barcelona té un punt de vista, però la Marina com a barri limítrof també ha de poder tenir-ne un de propi.

Una de les reivindicacions més importants de la Marina és la seva connexió amb la resta de la ciutat. Es proposa a través de Montjuïc. Veurem aquest projecte?

El punt negre en aquest cas és la muntanya, Montjuïc i el mar, on *tot és possible i tot està per fer*. A Montjuïc hi ha coses a mig fer, coses mal resoltes, coses que generen problemes on no hi ha solucions... aquí sí que cal una contemplació de fons.

Però cal moure-ho, es tracta si més no de començar.

Totalment. No sé si això és una qüestió que podrem concretar en el nostre programa electoral, hem d'identificar la qüestió, plantejar-la correctament. Però tinc la voluntat de fer-ho.

Es preveu rebre més de 20 mil veïns nous i persisteix un dèficit històric en alguns serveis. Per exemple, no hi ha cap residència pública.

El mapa global de les residències tampoc no està ben resolt. N'hi ha alguns punts de molta densitat i molts forats negres. Sovint passa que tothom està d'acord en què vol una residència, però quan diem on i assenyalen un lloc, sempre hi ha algú que dirà: aquí no.

Hi ha barris amb la sensació de pressió, d'una banda, que en canvi, no es compensen amb inversions socials que són cabdals i que el barri reclama.

Deixa'm dir-te que aquesta sensació no és exclusiva de la Marina. La Barceloneta té la sensació de ser un barri, si no abandonat, poc atès. Determinats barris per sobre de la ronda de Dalt també tenen la sensació que hi ha un dèficit d'inversió pública molt important, els hi manca equipaments, comunicació... i jo ho entenc, cada barri viu les seves cir-

cumstàncies, i la seva més que legítima reivindicació i pretensió.

Les sensacions són discutibles, però el que és innegable són els indicadors socioeconòmics del molts barris, com per exemple els que participen del Pla de Barris.

Es pot discutir molt sobre el Pla de Barris. Això no és pla de barris. És una repartidora de favors, sovint elaborada, decidida i aplicada més en funció de temes ideològics i menys de necessitats reals.

Però han engegat projectes que contribueixen ni que sigui simbòlicament en àrees que ho necessiten.

Jo soc partidari d'augmentar la capacitat dels districtes, per tant dels barris, de tenir més capacitat de decisió. Més potència real per decidir quines inversions, quines prioritats, quins equipaments. Una cosa és la gestió dels serveis, que també s'ha de millorar, i una altra és la política: hem de poder definir millor quin és el pla d'estructures, d'inversions reals del territori, dels districtes, dels barris. En districtes com Sants això és més complicat, perquè hi ha molta singularitat entre barris. Això passa també en altres llocs, com Sant Andreu per exemple.

Però la singularitat dels barris a l'interior d'un mateix districte ha de ser un factor a tenir en compte també.

La Marina ha de tenir veu a Sants i ha de compartir les anàlisis i les decisions.

S'apropen eleccions, sembla que amb Comuns i Junts per Catalunya pot haver-hi entesa.

La nostra obligació és quedar clarament per davant de manera que tinguem un xic més de capacitat de decisió i de marge de treball per construir aliances. És obvi que aquestes dues formacions que menciona són, segurament, necessàries o convenients.

I el PSC?

El PSC ara mateix costa més d'imaginar perquè és evident que és l'alternativa en front de la qual proposem un canvi de fons a Barcelona. I el PSC és un partit clarament conservador, com tothom sap. ■

Sobre els nous serveis

Cal resoldre el dèficit de serveis com les residències públiques, però hem d'aconseguir que els barris participin en les decisions

Sobre la connectivitat del barri

La connexió de la Marina per Montjuïc és complexa, però tinc la voluntat de treballar-hi

Sobre el nou Prat Vermell

És un error apostar només per l'habitatge, cal pensar en iniciatives que connectin innovació i xarxa econòmica

LA MARINA
COMPRA-VENDA DE PISOS
GESTIÓ de LLOGUERS i ASSEGURANCES

En Pisos La Marina, te ofecemos (*)

- Valoraciones gratuitas.
- Tramitación de cédula de habitabilidad y certificado energético.
- En caso de tener hipoteca, te la pagamos hasta su venta.
- Tramitamos aceptaciones de herencia y te adelantamos los costes.
- Compramos tu piso al contado, paga y señal, en el acto.
- Amplia cartera de clientes en el barrio y publicidad en los principales portales inmobiliarios.

(*) sujeto a condiciones

Si quieres comprar, vender o alquilar tu piso, local o parking CONSÚLTANOS www.pisosmarina.com

registre d'agents immobiliaris de Catalunya aical 7513

BARCELONA Ps. Zona Franca, 177 Tel. 934311020 Mòbil: 637526075 pmarina@pisosmarina.com

La instantània

"No són cinc dies de vacances, són deu anys de retallades", cridaven els i les docents a les manifestacions que s'han celebrat arreu de Catalunya. La vaga dels mestres ha tingut un fort seguiment dels centres educatius, a la Marina per sobre del 70%, i són el resultat d'una successió de retallades i sobrecarrega que arrossega el sector des de la crisi del 2008.

El desencert del conseller d'Educació Josep Gonzalez i Cambray d'impulsar canvis curriculars i modificar el calendari de l'inici de curs, sense dialogar-ho ni consensuar-ho amb la comunitat educativa ha estat "la gota que ha fet vessar el got"

Foto: Alejandro Flores

Esther Pardo i Gimeno

L'any 1977 va quedar instituït per sempre més que el dia 8 de març seria el Dia de la Dona Treballadora.

Una celebració que fins fa pocs anys s'havia fet de portes endins o en petit comitè. Les que no treballaven se sentien excloses d'aquesta celebració, fet que servia per recordar que les dones també fem feina, i molta, a casa.

Amb el temps, aquesta data ha anat agafant ressò, sobre tot mediàtic, i les dones podem cridar amb més força les nostres reivindicacions. Sobretot per les xarxes socials, que ja sembla que si no envies una imatge feta per altres, potser et miraran malament per no ser solidària.

Al segle XIX les dones vam començar a sortir al carrer, sempre poques, sempre amagades dels marits, pares i germans, i sempre perseguides per la policia, i pitjor, criticades i fins i tot insultades per les altres dones. Ara al 2022 una dona, presidenta de comunitat, demana que es reparteixin els diners del pressupost d'Igualtat en altres coses...

Des d'aquelles celebracions fins al dia d'avui han passat molts anys i encara no hem arribat a la igualtat. Mentre les cures de la família no siguin compartides al cinquanta per cent amb la parella, o l'estat i les empreses no posin les ajudes necessàries, les dones estarem en desigualtat de condicions.

Cal tenir molt clar que la igualtat no vol dir actuar i parlar com ho farien els

Del dia de la dona treballadora "als dies de les dones" del mes de març

► Una de les activitats pel 8 de març a Can Clos.

Alejandro Flores

La revolució és llarga i difícil perquè com que no tenim, ni la volem, la força, hem de lluitar amb la raó i és difícil fer-se entendre si els interlocutors no raonen.

homes per assemblar-nos més a ells, perquè llavors les úniques guanyadores seran les que més ho aconseguixin (exemples d'això ja en tenim i no ens agraden). Igualtat vol dir comportar-nos com ens és propi, com ho fem les dones.

El canvi vindrà així, i només passarà quan la majoria dels homes ens facin costat i no es limitin a dir: "jo soc feminista", quan el que volen dir és "jo no soc masclista" i que es posicionin quan sigui necessari.

Però ara hem arribat a un punt en què sembla que la commemoració o la celebració d'aquesta data s'ha frivoltitzat tant com la de "yaesprimaveraenelcorteinglés" i es reparteixen llaços liles fins i tot quan vas a comprar el pa. A les manifestacions, les dones que tenen criatures petites o pares grans, o han de treballar més hores que un rellotge, no hi poden anar, i el seu lloc l'acaben ocupant les polítiques que s'han de fer la foto a primera fila o qualsevol que passava per allà.

Quantes dones van poder fer vaga, de debò, el dia 8 de març, amb el que això comporta de reducció d'ingressos? Quants homes es van aturar en solidaritat amb les seves companyes que no cobren el mateix que ells? Quantes persones se'n van adonar aquest dia que a la feina una dona és una "dona" o "mujer" (com la de fer feines) o una "senyoreta" o "señorita" (la que atén al telèfon), senzillament sense nom?

Són molts segles passats sense cap dret com a persones. La revolució és llarga i difícil perquè com que no tenim, ni la volem, la força, hem de lluitar amb la raó i és difícil fer-se entendre si els interlocutors no raonen. El futur de la humanitat ha de ser en femení o no serà. ■

CineXic és el nou programa d'impuls a la difusió del cinema infantil en català creat entre Òmnium Cultural i les distribuïdores Pack Màgic i Rita&Luca, a través de la creació d'un circuit estable d'espais que vulguin apostar per una programació regular de cinema familiar en català complementària als circuits més comercials, tot creant i fidelitzant nous públics.

Aquest circuit vol ser un viver de nous espais, una xarxa que se suma al circuit d'estrenes que ja té el nostre país i que permeti arribar a diferents indrets de Catalunya on avui no hi ha una programació estable de cinema familiar en català.

L'objectiu és treballar amb espais equipats interessats en dinamitzar la programació infantil en llengua catalana per arribar a tothom, a tots aquells ciutadans i ciutadanes que volen cinema en català i que no hi poden accedir, per defensar el seu dret a la diversitat i a gaudir de continguts de qualitat. Crear una nova comunitat d'espais i sales que apostin pel cinema en català mitjançant una cita estable amb el cinema infantil de qualitat en català formada per 8 títols anuals.

Podeu gaudir d'una nova experiència que tindrà lloc a la **Biblioteca Francesc Candel** (Carrer de l'Amnistia Internacional, 10).

Programació CineXic 2022

Biblioteca Francesc Candel
(Sants-Montjuïc, Barcelona)

23 de FEBRER - 17.30 h

El bosc de Haquivaqui

27 d'ABRIL - 17.30 h

Bon dia, món!

26 d'OCTUBRE - 17.30 h

El regal de la Molly Monstre

23 de NOVEMBRE - 17.30 h

Binti

ÒMNIMUM

60 anys de lluita i compromís

ALTA & LUCA

PACK MÀGIC

#ElCatalàÉsTeu

Biblioteques de Barcelona
B. Francesc Candel

El Calidoscopi

La mirada dels cinc consellers portaveus del districte de Sants-Montjuïc sobre un mateix tema

La vaga d'educació ha tingut un fort seguiment a les escoles i instituts del barri i del Districte. Feu arribar un missatge als mestres, estudiants i famílies.

Esther Pérez

Barcelona. Llicenciada en Ciències de la Informació, Postgrau en Anàlisi del Capitalisme Contemporani. Consellera de La Marina.

Les escoles han patit retallades molt importants. La desaparició de la 6a hora a la pública o la disminució d'especialistes i mestres de reforç en són un exemple. És en aquest marc i en la manca de diàleg de la Conselleria d'Educació de la Generalitat que s'ha d'entendre la protesta. Reduir-ho a una qüestió de vacances (quan en hores totals lectives és superior a la mitjana europea) és una ofensa. El futur d'una generació que també ha sofert la gestió de la pandèmia és el que està en joc.

Albert Deusedes

Barcelona. Portaveu de PSC Sants-Montjuïc, afiliat a UGT i soci de Médicos sin Fronteras.

Des del PSC dir que compartim plenament els motius de la vaga, es necessita sobretot una millor governança educativa que, en lloc de crear problemes, en resolgui. La comunitat educativa ha sortit al carrer com mai a dir que l'educació ni s'improvisa, ni s'imposa. Cal planificació, diàleg i recursos. Continuem esperant i el temps s'esgota. Ja n'hi ha prou de governs que menystenen la sanitat i l'educació en aquest país part d'ERC i Junts, abans Convergència, no ens el mereixem ni ens el podem permetre.

Josep Joaquim Pérez Calvo

Barcelona. Advocat procurador de tribunals.

Escoltem les reivindicacions de la comunitat educativa, que són ja històriques i fins ara tancades a un calaix. Fem un pas amb propostes per aconseguir una escola més social, democràtica, verda, feminista i en català: reduir ràtios, modificació de currículums amb autonomia dels centres, millora calendari, gratuïtat d'infantil, fórmules d'admissió contra la segregació, continuar ampliant el Pla d'Educació Digital, modificació per millorar substitucions, estabilitzacions de plantilles i enfortiment del model d'escola catalana.

Georgina Lázaró

Barcelona. Jurista de professió. Portaveu del Districte de Sants Montjuïc

El missatge cap a la comunitat educativa és d'agraïment per la tasca que han realitzat des de l'inici de la pandèmia. Durant el confinament les escoles van continuar vetllant pel benestar dels alumnes; professorat i famílies han tingut paciència en l'aplicació dels protocols. Tot plegat ha suposat una sobrecàrrega física i emocional. La vaga ha posat de manifest la necessitat de gestionar des del diàleg l'aplicació de les polítiques públiques. Expressem el nostre suport i esperem que es treballin les seves reivindicacions.

David Labrador

Barcelona. Llicenciat en Història. Conseller Portaveu del Districte de Sants Montjuïc.

Entenem els motius de queixa del col·lectiu d'Educació, ja que des de l'època d'Artur Mas han patit grans retallades. Des de Cs estem a favor de millorar els drets laborals i d'una educació de qualitat. Creiem que es necessita més personal, baixar les ràtios a les classes i fer un calendari amb consens, a diferència del que ha fet el conseller Josep González Cambray, que ha actuat de manera unilateral.

Vols proposar preguntes als consellers? Escribeu a les nostres xarxes socials, al nostre web www.lamarina.cat o fes un correu a redaccio@lamarina.cat

L'acomodador

Juan Bibian

No a la guerra
"El gran dictador"

"L a nostra ciència ens ha fet cínics; la nostra intel·ligència, durs i mancats de sentiments."

Charles CHAPLIN - El barber jueu

"El Gran Dictador" (The Great dictator, 1940) de Charles Chaplin. Charles Chaplin, Paulette Goddard, Jack Oakie, Henry Daniell.

Aquesta pel·lícula que sens dubte es troba entre les meves favorites, va suposar la manera de colpejar més durament a Hitler i no va ser precisament amb bales, sinó amb somriures. "El Gran Dictador" aconseguí que no ens desenganxem de la pantalla ni per anar al bany, Chaplin aconseguí mofar-se de la política de Hitler, abans fins i tot de saber si aquest guanyaria la guerra, imitant-lo de forma graciosa i posant un accent còmic que més d'una vegada et fa trencar de riure. Chaplin devia pensar que, ja que colpejava una vegada, per què no fer-ho dues?

Jack Oakie realitza una brillant interpretació de Mussolini deixant-nos un gag que els que l'han vist no podran oblidar-ho i els que encara no l'han vist es trencaran de riure quan el vegin. M'agradaria citar que el gran discurs que du a terme Chaplin és un discurs que a tots ens commou i que ens deixa embadalits amb la capacitat que té d'expressar les seves idees i de convèncer-nos que això ho diu de tot cor, deixant-nos al final de la pel·lícula una sensació d'incrèdula perquè no saps si riure o plorar en acabar de presenciar una obra mestra del cine. Encara que sigui difícil veure-ho hi ha quelcom que és realment trist, que després de més de 80 anys del rodatge d'aquesta pel·lícula, el discurs de Chaplin no s'hagi fet realitat i siguem estant pràcticament igual que quan ell va criticar aquesta societat.

L'al·legat de més de 4 minuts amb els quals conclou el film era una crida a favor de la democràcia, les llibertats, la germanor dels pobles i contra les guerres, l'avarícia, l'odi, la intolerància i per descomptat, els dictadors. ■

Retahílas

Mar Montilla

Matildas

S abíais que menos de un treinta por ciento de las personas que se dedican hoy a la investigación científica son mujeres? Yo no soy un buen ejemplo, porque

mi interés por las letras se remonta hasta donde me alcanza la memoria, pero me pregunto si la aversión a la tecnología de la mayoría de las féminas que conozco responde a una infancia orientada a potenciar determinadas aptitudes que se presuponen más femeninas que otras.

Las niñas necesitan referentes y eso no será posible sin una revisión a fondo de los libros de texto. Los nombres de Hipatia y Marie Curie nos suenan a todas y a todos, pero ellas no fueron las únicas. Otras ni siquiera pasaron a la historia porque fueron ignoradas. Es el «efecto Matilda»: la reticencia a aceptar los logros científicos alcanzados por mujeres, o atribuir esos mismos logros a sus maridos o compañeros.

Poco conocidas pero significativas han sido las aportaciones de Nettie Stevens, que descubrió los cromosomas que determinan que una criatura nazca con genitales masculinos o femeninos; o las de Margarita Salas en el campo de la biotecnología y estudios del ADN; o las de Rosalind Franklin en materia genética.

Curioso es el caso del neurobiólogo trans Ben Barres, que hizo la transición a hombre cuando ya llevaba años dedicándose a la investigación. Sus publicaciones firmadas como mujer fueron ninguneadas. La comunidad científica le prestó atención cuando pasó a llamarse Ben Barres. Incluso en algún seminario sus colegas comentaron que sus trabajos eran mucho mejores que los de su hermana Barbara.

No, no queremos más Matildas. ■

Viure poèticament

Glòria Bosch i Morera

Nocturnal

Sento l'esclat esmorteït de bombes
i la metralladora, de rítmic repicar.
Veig gent que corre, buscant l'ombra
on amagar el seu cos i el seu esguard.

Veig mans, que vessen odi,
brandant armes vessant sang
i d'altres mans crispades que tremolen
pel pes de tanta iniquitat.

Veig nens que ploren de por, deseparats
i d'altres que no ploren de blanc amortallats.
Tant de dolor m'enutja, em cansa,
em sobrepassa...
Canvio de canal...
i acabo de sopar.

Del dolor i la indiferència

Vivim acostumats que les desgràcies sacsegin el món. No cal anar gaire lluny: pandèmies, volcans, sequeres... i d'altres, culpa dels humans: guerres, conflictes armats, violència i mort. Ens podem acostumar a una situació així? Doncs si, ens hi acostumem, per supervivència, perquè en un món hostil hem de trobar una zona on poder sentir-nos a gust, no és saludable estar angoixats tot el dia.

Però a vegades passen coses que espanten. Ens estem deshumanitzant? Fa un parell de mesos va morir el fotògraf René Robert després de caure a terra i estar nou hores NOU! semi-inconscient en un carrer de París. Va morir de fred, per hipotèrmia. Era un carrer cèntric, la gent caminava pel seu costat i ningú no es va apropar a interessar-se pel que li passava. "Un borratxo", devien pensar, i encara que ho hagués sigut, tenim dret a deixar-lo morir?

Ens aclapara que l'hora de menjar ofereixin constants notícies de mort, destrucció, dolor i sofriment. Tanquem els ulls per indiferència o per impotència?

Ara que els refugiats són rossos, d'ulls clars i pell blanca ens ha sacsejat la proximitat de l'horror de la guerra i la por que el conflicte no es faci internacional. Potser és un revulsiu a les nostres consciències per mirar al voltant i recuperar la humanitat necessària per conviure dignament.

CATERING
Sant Antoni

*Elaboramos menús saludables,
equilibrados y nutritivos*

Trabajamos con recetas tradicionales y productos de temporada y de cercanía.

para escuelas, hospitales, empresas y particulares.

Desde 4,95€ Catering Sant Antoni lleva la salud a tu mesa.

Tel. 616 856 866 www.cateringsantantoni.com

Mauro Sturlese

“He pres la decisió d’una operació militar especial”, amb aquestes paraules es va dirigir la matinada del 24 de febrer el President rus Vladímir Putin als seus compatriotes en una compareixença televisiva. I a continuació els avions, els tancs, els míssils i els soldats de la segona potència militar del món van començar a atacar el territori d’Ucraïna, el segon país més gran d’Europa.

Però el conflicte entre Rússia i Ucraïna no ha començat amb aquesta invasió. Després de la caiguda del comunisme, Ucraïna va debatre’s entre mantenir els lligams amb Rússia o acostar-se als països occidentals. Amb una ciutadania dividida políticament i culturalment entre prorussos i prooccidentals, i unes institucions democràtiques encara immadures i massa llastrades d’herències dictatorials, el país

R

REPORTATGE

Una guerra que sortirà molt cara

► Manifestació contra la invasió russa a Ucraïna a la plaça Catalunya.

Alejandro Flores

va viure un punt d’inflexió clau al 2014: Un moviment revolucionari va donar un cop de timó per a dirigir Ucraïna cap a Occident i donar l’esquena al seu país veí. Aquest gir històric els va sortir molt car als ucraïnesos: Rússia va annexionar Crimea, mentre que les regions de Donetsk i Lugansk van quedar atrapades en un conflicte que perdura des d’aleshores. Són precisament aquestes dues darreres regions les que han servit com a pretext per al règim rus de cara a llençar l’actual ofensiva. Segons el govern rus, volen “protegir els ciutadans russos que hi viuen i alliberar-los de l’assetjament de l’exèrcit ucraïnès i dels paramilitars neonazis”.

El terratrèmol que està causant la invasió decretada per Putin està sent de proporcions que no es veien a Europa des de fa dècades, i porta a la memòria precedents catastròfics. Rússia ja ha amenaçat en diverses ocasions que si l’OTAN intervé (com repetidament reclama el president ucraïnès Volodímir Zelenski) serà el començament de la Tercera Guerra Mundial, de la mateixa manera que passaria si Rússia ataqués qualsevol estat membre de l’organització atlàntica.

Una guerra que sortirà molt cara

En el terreny econòmic cal tenir en compte que Rússia és un dels principals proveïdors de petroli i gas natural dels estats europeus i que Ucraïna és el país per on passa bona part d’aquest gas i un dels principals

El terratrèmol causat per Putin és de proporcions que no es veien a Europa des de fa dècades i porta a la memòria precedents catastròfics

Resulta descoratjador constatar que qui paga les pitjors conseqüències dels jocs de poder és la ciutadania

productors mundials de cereals, metalls i oli de gira-sol. Els efectes que el conflicte d’Ucraïna està causant a l’economia mundial són molt importants i es poden manifestar en molts àmbits: des de les matèries primeres i els combustibles, a la producció industrial, les butxaques estan començant a sentir el pes del conflicte. Només cal veure, com a exemples més immediats, com els preus de l’oli de gira-sol o de la benzina estan assolint màxims històrics.

Tanmateix, no hem de perdre de vista que els efectes més durs són els que estan patint les poblacions directament afectades. Els ucraïnesos ara viuen en una situació de guerra, patint els bombardejos, les incursions de l’exèrcit invasor i l’escassetat de béns bàsics. Tenen milers de ciutadans que, de sobte, han deixat de banda les seves activitats habituals per allistar-se a milícies i entrar en combat sense saber si en tornaran vius. A més, segons l’ACNUR, uns 3,8 milions d’ucraïnesos han hagut de marxar del país per a buscar asil, principalment a través de la frontera amb Polònia.

La ciutadania russa, per la seva banda també està patint unes altres conseqüències d’aquest conflicte: les dures sancions que els països occidentals han imposat sobre Rússia seran demolidores per a la seva economia. En els camps social i polític, l’agreujament de l’autoritarisme del règim de Putin criminalitzarà, encara més, les minories, els opositors i la llibertat d’expressió, fins al punt que parlar

de “guerra” o “invasió” en comptes de la denominació oficial “operació militar” ja comporta anys de presó. La censura i la propaganda, lamentablement no s’han quedat només als països directament implicats al conflicte. Als països occidentals s’han tallat les emissions de mitjans vinculats al govern rus com RT i Sputnik, i les grans xarxes socials han interromput els seus serveis a Rússia. Aquesta és la lògica de la guerra, on els drets i llibertats queden totalment o parcialment aparcats quan es tracta de defensar els interessos geoestratègics.

Però no tothom hi perd en una guerra, i en aquesta també hi trobem guanyadors. Encara és aviat per saber el desenllaç d’aquests conflictes, però ja podem anticipar que estan resultant-ne molt afavorides empreses com les armamentístiques. No només pels enviaments que s’estan fent ara per reforçar la resistència de l’exèrcit ucraïnès, sinó també pel previsible augment en la despesa militar dels països europeus. La restricció a les importacions de petroli i gas rus per part dels països occidentals ha suposat una oportunitat pels Estats Units d’exportar a Europa el seu gas líquat, ha transformat el règim veneçolà d’enemic a nou soci comercial i enriquirà encara més les famílies reials dels països del Golf Pèrsic.

Resulta descoratjador constatar, un cop més, que qui paga les pitjors conseqüències dels jocs de poder dels de dalt és la ciutadania, innocent, i que mai hi ha estat convidada a jugar. ■

Premis Sants-Montjuïc

2021 XXX Edició

El Poble-sec
La Marina de Port
Sants-Badal
Hostafrancs
Sants
La Bordeta
La Marina del Prat Vermell
La Font de la Guatlla

Proposa!

Cooperació, solidaritat, originalitat, creativitat,
compromís, inclusió, diversitat, sobirania alimentària,
sostenibilitat, ecologia...

Presenta una candidatura!

Coneixes persones, projectes o col·lectius del Districte que durant l'any 2021 han destacat o han tirat endavant una iniciativa que creus que s'ha de compartir i premiar?

**Anima'ls a presentar-se; o
presenta'ls tu abans del 14 d'abril!**

Premis

Quatre categories:

- Reconeixement a una persona rellevant del Districte.
- Reconeixement a una entitat o col·lectiu.
- Premi Especial a "l'Alimentació sostenible".
- Premi Especial a la "Innovació".

Els Premis Especials a "l'Alimentació sostenible" i a la "Innovació" rebran una dotació econòmica de 1.500 € cadascun.

Podreu consultar les Bases properament a:
barcelona.cat/sants-montjuic

Si necessites més ajuda o més informació escriu-nos a
premissantsmontjuic@bcn.cat

**Districte de
Sants-Montjuïc**

**Ajuntament de
Barcelona**

Alejandro Flores

Inquietud al carrer per la pujada de preus

Lourdes Tasies Cano / Y.L.A. /
Yaiza Sánchez

D'ençà la invasió d'Ucraïna per l'exèrcit de Rússia, les fluctuacions dels preus han tingut una tendència consecutiva al alça. Així, hem observat com a diari els aliments i molts altres productes s'han encarat significativament en poc temps. Les telenotícies han mostrat reiteradament estanteries buides, afegint tensió i neguit al carrer. I com es viu tot això al nostre barri? En parlem amb la Isabel, l'Antonio i la Shoana, treballadors d'un supermercat, d'una benzinera i en una fruiteria, respectivament.

Les grans superfícies, entre els estalviadors i la compra compulsiva pels neguits.

La Isabel treballa al supermercat Sorli Discu de la plaça Cerdà des de fa més de 40 anys, una feina que li ha permès entreveure els canvis en la conducta habitual dels compradors. Els més sobtats s'han produït les darreres setmanes, una situació, però, que segons el seu testimoni, ha anat *in crescendo*. «La pujada actual no és només fruit de la guerra, de fet, des que va esclatar la pandèmia els preus han augmentat significativament. Sí que la gent compra molt menys que abans. Clients de tota la vida diuen que no es poden permetre el luxe de comprar segons quins pro-

T

TEMA DEL MES

ductes, és lògic. A més, hem observat que la gent ja no fa la compra per la setmana o el mes, ara es compra únicament allò que es necessita, i si es pot estalviar, millor!»

Quan li preguntem pels preus i l'afany de compra d'oli de gira-sol, Isabel s'en recorda de l'inici de la pandèmia i "l'efecte paper higiènic". «La gent ara es pensa que no el podrà comprar i si el troba, l'adquireix de manera compulsiva. De fet, són pocs els que l'utilitzen habitualment a casa, però, ara, per por, i tot i tenir un preu summament excessiu, el volen».

Benzina d'or, la perplexitat diària dels conductors en omplir el dipòsit

Ara bé, si hi ha hagut un producte que s'ha enlaira en el preu, és la benzina. D'aquí les protestes encapçalades per diversos sectors i sobretot pels transportistes. I és que l'encariment del combustible ha fet estralls en tota la cadena de distribució de mercaderies i productes diversos, de manera molt especial en la indústria alimentària.

L'argument més sentit del col·lectiu ha estat la seva incapacitat per fer front a les despeses i veure's abocats a pèrdues. El que ha provocat un estira i arronsa en la negociació entre el Govern, les patronals del transport i la secció liderada per en Samuel Hernández, president de la *Plataforma Nacional por la Defensa del Transporte*, la

veu més escoltada entre els autònoms del sector, per arribar a un acord que posi fi a l'aturada.

Però, la realitat a les benzineres "sembla un apocalipsi", en paraules de l'Antonio Garcia, empleat de la benzinera Repsol situada al passeig de la Zona Franca. Ens explica la perplexitat diària dels conductors.

«El preu de la benzina ha pujat un 35% aproximadament. Tot i això, la realitat va més enllà del que s'observa per la televisió. Sí, hi ha persones que no omplen el dipòsit freqüentment, però d'altres, segueixen com abans i, per por que continuï la pujada, omplen el dipòsit encara més.»

I és que des que ha començat aquesta guerra, hi ha una demanda excessiva d'alguns productes, entre els quals, la benzina. «Des de fa setmanes, les cues no te les acabes. Mai no havia treballat tant com ara, i hi porto quasi 20 anys! Això no és racional, fins i tot hi ha gent que compra butà *como si no hubiera un mañana*», assegura l'Antonio.

Els petits comerços del barri, els grans perjudicats.

La Shoana és una veïna que va inaugurar la seva fruiteria a la plaça Marina fa tres anys. Al front del seu comerç ha viscut dos dels moments més inestables; el de la Covid-19 i ara, amb una guerra pel mig. Ens trasllada la percepció que rep de l'ambient al carrer, «hi ha molt desànim en tothom».

TIAF info LA MARINA

TAULA D'INFÀNCIA, ADOLESCÈNCIA I FAMÍLIES

Abril 2022 / SUPLEMENT ESPECIAL / Nº 83

Seguim!

Com pot ser? Estem ja al mes d'abril, i sense gairebé assabentar-nos hem arribat a les portes del tercer trimestre... Ha passat molt ràpid!

Aquest està sent un curs molt estrany i diferent per a algunes qüestions, però hi ha altres que segueixen igual. A l'escola seguim trobant un lloc on ens sentim estimats i acollits. Seguim tenint companys que ens ho fan passar molt bé. Seguim dinant un menjar boníssim, i seguim jugant moltes estones. Seguim desitjant que arribi el divendres perquè sigui cap de setmana, i que sigui dilluns per a retrobar-nos. Seguim aprenent de tot allò que passa i ens fa vibrar, seguim ballant, cantant, i celebrant els aniversaris. Seguim estimant els nostres mestres i som els primers en assabentar-nos quan canvien de pentinat. Seguim sentint la olor

de goma d'esborrar i de cola i plastilina quan entrem a escola, i de sopa al migdia, i de cafè al matí, perquè els nens tenim un gran olfacte. I aquest olfacte és el que ens diu que a l'escola ens trobem molt bé, i que tota la gent que hi treballa ho fa amb vocació de servei públic, però, sobretot, amb la il·lusió de rebre el més bonic que hi ha al món, que som els infants.

I nosaltres entrem corrent, amb molta energia. I de seguida, abracem, somriem, compartim i som molt generosos amb aquest impuls. I així tothom guanya, *win-win* que diuen ara. Donar i rebre, senzillament!

Escola Enric Granados

El 8M a
l'Institut Montjuïc

pàg. 2

L'Espai Familiar Casa
dels Colors s'amplia

pàg. 3

Web: www.tiafilm.org

A/e: tiafilm.suplement@gmail.com

Adreça: Espai Veïnal Química
C/Química, 4, 1r pis 08038 Barcelona
Tel. 93.296.80.00

Consell de redacció:

- Escoles SEAT, Polvorí, Bàrkeno, Can Clos, Enric Granados, Pau Vila, Alfageme, Ramon Casas, l'IES Montjuïc i IES Domènec i Montaner
- Grup de comunicació de la TIAF
- Districte Sants-Montjuïc
- Direcció de Serveis a les Persones i al Territori: Lidia Pérez i Amor González.
- Associació de Mitjans de Comunicació Local (AMCL): Yohany Limpas.
- Comunicació TIAF:
- Ascensión Díez (Llevadora CAP Carles Ribas).
- Sergi Delfa (Espai Jove la Bàscula).
- Raquel Gallardo (Agència de Salut Pública).
- Encarna Medina (Treballadora Social CAP Carles Ribas).
- Oriol Toronell (Espai Química Joves)
- Loredana i Marta Díaz (Tècniques PDC la Marina).

Edició i maquetació: David Edo

Impressió: GestXXI

Tirada: 6.000 exemplars

Distribució gratuïta

DL: B-3220/94

Segueix-nos a:

Celebrem el dia 8 DE MARÇ a l'INSTITUT MONTJUÏC

Una mica d'història...

El 1975, l'ONU decideix que el Dia Internacional de la Dona sigui el dia 8 de març. Però si mirem uns anys abans, quines causes van ser propícies per tal que se celebrés en aquesta data?

El dia 25 de març del 1911, a Nova York, hi va haver un incendi en una fàbrica de camises en el qual van morir més de cent dones, bàsicament immigrants. Provenien, la majoria, de països europeus o eren jueves. Volien el somni americà. Però, l'incendi les va atrapar a la fàbrica on confeccionaven camises, bàsicament, d'homes. I no van poder escapar. Diuen que va ser una cigarreta mal apagada d'algun dels seus caps, llançada damunt les teles de color lila la que va ocasionar l'incendi. Potser!

Per què el dia 8 de març?

Any més tard, amb l'esclat de la Primera Guerra Mundial, el dia 8 de març del 1918, les dones russes van sortir al carrer a buscar aliments i a demanar el retorn dels combatents. Incidents entre mestresses de casa a les llargues cues per aconseguir pa es van convertir en manifestacions espontànies contra la monarquia i a favor del final de la guerra. A partir d'aquest moment, el Dia Internacional de les Dones quedà fixat en la data del 8 de març. Amb el ressorgiment del feminisme, a finals dels anys seixanta i setanta, es torna a implantar la celebració d'aquesta data, que van acabar de corroborar les Nacions Unides, el 1977, en declarar el 8 de març com a Dia Internacional de les Dones.

El sentit de la diada respon a la lluita de les treballadores per tal d'obtenir millores laborals i socials. Al llarg del s. XX el Dia de les Dones s'utilitzà per a reivindicar principalment el dret al vot femení.

Al llarg dels anys, el dia 8 de març ha ressonat també per altres motius. L'any 2017, a Guatemala, 56 nenes que es trobaven sota la tutela de l'estat van ser cremades. Es va originar un incendi a la sala on romanien tancades amb clau. Van tardar nou minuts a obrir la porta. Quaranta-una d'elles van morir, i la resta van quedar molt malferides.

Un motiu més per a commemorar aquesta diada.

Com vam celebrar a l'Institut Montjuïc el dia 8 de març?

El dia abans vàrem animar a l'alumnat que vingués amb una peça de vestir de color lila i, al professorat se'ns va repartir

un llacet simbòlic del mateix color.

Les classes, aquell dia, es van acabar a les onze. Després d'esmorzar, el Departament d'Orientació va organitzar l'elaboració d'un mural per a tot l'alumnat que volgués participar-hi. Es tractava de plasmar la seva mà amb pintura de diferents colors i, al costat, hi afegien el nom d'una dona a la qual admiraven per la raó que fos. La majoria van escriure els noms de les mares i les àvies.

Quan van acabar de deixar la seva "petjada" al mural, l'alumnat s'agrupava cadascú a la seva aula i podien escriure una carta dirigida a alguna dona important a la seva vida, algú de l'entorn o algú a qui poc coneixien, però a qui admiraven per alguna raó. L'entrega era voluntària i van sortir cartes molt sentides i creatives en la llengua que se sentien més a gust.

El Departament d'Educació Física, tot i que plovia, va organitzar una gimcana per tot el centre educatiu. L'alumnat havia de trobar, en algun lloc de l'institut, unes petites cartolines en les quals hi havia pistes sobre les protagonistes. Totes eren dones i totes havien aconseguit fites rellevants en algun esport.

A causa de la pluja no vam poder fer l'activitat final que havia de ser la representació, entre tots, del símbol de la dona a la pista del pati. Tot i això, van ser activitats que tots i totes van poder gaudir i sentir.

L'ÀGORA de mestres i famílies

Anna Palomino

Mare de família

La miopia del conseller Cambray

Com a mare, sóc part del Consell Escolar de l'escola i de l'AFA i he viscut de primera mà molts i diversos canvis a l'escola. Per això, davant la situació que enfronten els mestres i l'equip de l'escola, em sumo a ells i defenso plenament la vaga que ha fet tot sector. Les reivindicacions que han posat a sobre la taula són molt importants pels nostres infants i per l'educació d'aquest país. Necessitem plantilles estables si volem garantir la qualitat de l'educació, que l'escola estigui al centre de les preocupacions i actuacions socials.

Els docents no es queixen perquè es comenci abans, sinó per les formes de la Conselleria, perquè ha estat una decisió sense cap mena de diàleg ni consens amb la comunitat educativa, una decisió unilateral del conseller Cambray. No ha escoltat ni a les famílies, ni a les escoles, ni als mestres, i tampoc als equips directius. És una vergonya!

Respecte al conseller Cambray, fa la sensació de ser el venedor d'una mala campanya de màrqueting. Amb una llista de mesures i canvis, però sense contemplar el punt de vista de la comunitat educativa, que és la que finalment viurà, executarà, en patirà o en gaudirà, de les decisions. La miopia no s'entén.

Àngels Planells Mont

Mestre Escola Bàrkeno

Inicialment, vaig tenir el meu els meus dubtes per sumar-me a la vaga. No obstant això, el darrer 30 de març m'he afegit. Estic ben d'acord amb els motius recollits al manifest, però mantinc els meus dubtes i fins i tot certa incomoditat pel format dels cinc dies.

Hagués preferit apostar més per ser creatius i aconseguir accions conjuntes i continuades per tal de fer arribar nostres reclamacions a tothom. Em preocupa poder fer la pedagogia necessària amb les famílies per explicar-los l'abast i les implicacions directes que té la inèrcia institucional, pels infants i joves de les escoles. I és que, la manca de recursos per atendre l'increment de la complexitat a les aules, per a mi, és el motiu més important de tota la protesta, però, alhora, és el menys explicat.

Respecte el meu centre i la gestió que ha fet de la vaga, el suport i la decisió d'assumir la protesta ha quedat palesa, vam enviar un correu a les famílies explicant-ne els motius i la posició de suport de direcció, també a les pancartes exposades al nostre centre i que fan visibles nostres reivindicacions.

L'INSTITUT segons...

els estudiants de l'escola SEAT

Què em fa sentir bé a l'escola SEAT?

Yasser Larossi Jbari: 5è A.

El que més m'agrada d'aquesta escola és que tinguis els gustos que tinguis, i siguis com siguis, sempre trobaràs persones amb qui poder estar, parlar i jugar.

Youssef Vaca El Mouallem:

5è B.

El que em fa sentir bé és que normalment aprenem de forma divertida i en grup. Com és una escola oberta a tothom està plena de cultures i persones diferents.

Emily Monegro Rodriguez: 6è A.

El que em fa sentir bé a l'escola són els aprenentatges que fem dia a dia, la feina en grups, les matemàtiques perquè veig que són útils i importants, i en veure que em fan aprendre em venen més ganes de seguir estudiant per aconseguir el meu somni.

Nayelis Méndez Severino: 6è B.

A l'escola Seat tothom és acceptat tal i com és, la gent es preocupa pels altres i tothom té algú que el fa sentir millor. A més, a l'escola deixen llibertat d'expressió i ens escolten.

Els primers dies de la Laia a l'escola

Recordo el primer dia que vam venir a l'escola perquè tenia un nus a la gola. Jo pensava que entraria, la deixaria i marxaria. I això em feia por. Però, en sentir a les educadores, ara sé que estan entrenades pels nostres neguits, em vaig sentir molt més tranquil·la. Podia deixar la Laia sola a estones i també podia quedar-me a l'estança el temps que volgués. Al final ha resultat molt fàcil.

Ara, després d'aquests mesos d'adaptació, totes dues, Laia a l'estança i jo quan marxo a casa, hem guanyat molta confiança i seguretat. Les educadores sempre m'expliquen

com ha anat el dia, resolen els meus dubtes i em donen informació així que estic ben contenta amb la feina que fan. Estan pendents de la filla i son empàtiques amb casa meva. A tothom ens agrada que de tant en tant ens preguntin "com estàs?" Jo he trobat a l'escola aquest caliu humà tan necessari ara mateix.

I és que, no ens enganyem, l'adaptació és un procés dur tant pels infants com per a les famílies. No obstant això, la comprensió, l'atenció i el suport que he rebut en tot moment fa evident i molt d'agrair la professionalitat de l'equip, qüestió ben important per a pares i mares, perquè ens dona confiança.

Així que quan em pregunten per l'escola de la Laia, decididament, em venen tres paraules al cap: gratitud, respecte i admiració. La filla i jo ara estem més connectades, tot i que ella comença a ser més independent, vol fer moltes coses sola, està més espavilada i comença a mostrar el seu caràcter. Així estic tranquil·la i sense por.

A les famílies que comenceu el procés d'adaptació, si us ho podeu permetre, hi dediqueu una mica de temps, jo he fet. I tot ha resultat molt més fàcil.

Paula, mare de la Laia de l'estança dels Blauets

L'escola Niu d'Infants també hi és!

feina comunitària

L'Espai Familiar La Casa dels Colors: un nou enfocament per a les famílies del barri

Com a novetat, aquest curs 2021-2022, l'Espai Familiar Casa dels Colors, hem ampliat el projecte i el model, convertint-lo en un Espai Familiar de Criança Municipal amb caràcter **Socio-educatiu**.

En conveni amb l'Institut Municipal de Serveis Socials es pro-

jecta un espai on **es complementen les necessitats de les famílies** a través d'una relació més estreta Espai Familiar-Referents de Serveis Socials. S'ofereix, entre d'altres, uns espais de cura a la família i l'infant que compten amb un acompanyament en l'alimentació, la higiene personal, servei de bugaderia i suport psicològic.

Aquesta nova mirada permet ampliar el servei i enfortir el suport a les famílies del barri de la Marina i de tot el districte de Sants Montjuïc que ho necessiten.

L'Espai Familiar Casa dels Colors ofereix dos programes:

L'Espai Familiar, adreçat a les famílies amb infants **d'1 a 3 anys**. Els nens i les nenes troben diferents propostes de joc, i altres infants amb qui jugar i relacionar-s'hi. Mentre, els adults tenen temps per conversar tranquil·lament.

El programa **Ja Tenim un Fill**, adreçat a les famílies, especialment les mares, amb infants **des de que neixen fins a finals de primer any de vida**.

L'Espai Familiar Casa dels Colors és un servei educatiu amb un fort arrelament al barri de La Marina on va néixer el maig de 1991 al carrer dels Alts Forns. L'any 2008 es reubicà al **Passeig de la Zona Franca 56-64**, dins de l'espai Bàrkeno, a uns nous espais, més actualitzats a les necessitats i demandes.

feina comunitària

El plenari de la TIAF obre una nova etapa organitzativa

El passat mes de desembre la Taula d'Infància, Adolescència i Famílies organitzava el seu plenari on van assistir membres de la comunitat educativa i comunitària a la Marina. L'objectiu de l'acte és redefinir en els propers mesos l'espai TIAF, per tal que aquest s'adapti al context actual del barri, les seves necessitats i els nous reptes que sorgeixen d'aquest.

Per fer-ho, la Cooperativa ETCS va plantejar una dinàmica de treballs, així dividits per grups, la seixantena d'assistents van destinar una part de la sessió a debatre sobre els objectius i l'estructura actuals de la TIAF. Cada persona del grup tenia un rol assignat, apuntar les propostes, moderar el debat, calcular el temps que es destinava per cada apartat...

Així es van anar elaborant les propostes que més tard, i després d'un merescudíssim descans amb esmorzar inclòs, es van compartir amb el conjunt del grup per arribar a un consens entre tots els membres que participen de la TIAF.

Entre els propòsits va destacar la incorporació del treball per vetllar per la salut mental a tenir en compte en les propostes i activitats que sorgeixen a la TIAF, en el context actual de pandèmia s'ha destacat aquest com un dels nous reptes que s'han d'entomar, ja que, és una problemàtica que està afectant molt a joves i infants.

També es va voler incorporar la necessitat d'augmentar la participació del veïnat, ja sigui públic directe de la TIAF, és a dir famílies amb infants o joves, així com d'obrir-la també a la resta de la població. A més a més dins d'aquest apartat es va plantejar la

millora de la difusió i comunicació de tota la feina que es fa des de la Taula.

Finalment, altre repte que ha estat molt marcat pels efectes de la pandèmia, és la recuperació dels espais de participació i les accions al territori, sobretot de manera presencial.

Una reformulació d'objectius que va anar acompanyada d'una reestructuració dels grups de treball per millorar les sinergies de treball, les quals havien quedat una mica encallades. Així es van reformular els subgrups de treball dins de la Taula, que a partir d'ara responen a les sigles de

TIAF: Infància, adolescència i famílies, dels quals participen diferents entitats i centres educatius especialitzats en cada matèria. Els grups previs existents com afectivitat i sexualitat es va acordar que passés a ser transversal a la resta de grups.

Mateixment, també es va definir la possibilitat de crear petits grups mixts que responguin a accions o activitats concretes i que tinguin una durada limitada en el temps, responen a un objectiu concret.

Tot aquest esquema serà gestionat pel grup de coordinació, encarregat de vetllar per al bon funcionament i interrelacionament de tots els grups. D'aquest en depèn també el grup de comunicació, que respon a la demanda de comunicar les activitats de la Taula. Un projecte amb més de deu anys d'història que vol continuar treballant per generar comunitat a la Marina i treballar perquè els infants, adolescents i famílies tinguin l'oportunitat de créixer i enfortir-se, pel benefici, al cap i a la fi, de tot el veïnat del barri, ja que, un barri amb famílies és un barri més fort.

INFO JOVE, les notícies de l'Espai Jove la Bàscula i l'Espai Química Joves

Joves, gent gran, música i memòria

Joves i gent gran comparteixen espai on parlen de música i de barri. Es tracta de les primeres sessions de La Marina Memòria Musical, un projecte comunitari impulsat per La Bàscula que compta amb la participació d'alumnes de 3r d'ESO de l'Institut Domènech i Montaner.

En aquestes sessions d'intercanvi, en les quals han participat fins a 14 persones grans procedents de diverses entitats del barri, s'han escoltat cançons de les dues generacions, s'ha repassat la memòria del barri a partir de fotografies, s'ha descobert antics formats de reproducció (vinils, cassetes...), s'ha experimentat la percussió corporal i s'ha jugat amb noves tecnologies musicals.

Aquestes sessions són el punt de partida i de recollida d'informació d'un procés que conclourà amb la creació d'una peça musical inspirada en la memòria del barri creada pels alumnes amb el suport de professionals de la música.

Segueix-nos a

@espai jove la Bàscula

la bàscula
espai jove

Batucada i més ritmes

És la música un instrument de diàleg intercultural? Joves de 4t d'ESO de l'Institut Montjuïc ho esbrinaran a "Percussió i interculturalitat", un projecte on els joves experimenten amb instruments de batucada. Els assaigs van començar al gener i ara els joves ja comencen a controlar els ritmes, que es combinaran amb patrons rítmics d'altres cultures.

De moment el projecte ja ha comptat amb dos convidats especials: Sam de la Cerra ha portat la rumba al projecte, i el duo Marina i su melao ha visitat La Bàscula amb una sessió de música afroportorriquenya.

Com combinen aquests ritmes i la batucada? Ho esbrinarem a la peça que estan creant, que es presentarà al juny. ✨

Un pas endavant!

Els que ens aneu seguint des de fa temps i ens coneixeu, sabreu del cert que dins dels objectius que es marca el servei de dinamització juvenil de Química al barri de la Marina hi ha els d'esdevenir un espai social per als joves, construir un lloc on teixir relacions sanes i segures i canalitzar la seva energia i la moti-

vació per constituir un motor on els joves puguin opinar, proposar, debatre i decidir. En definitiva, ser un espai de participació juvenil.

A mitjans de novembre, vam generar espais interns de reflexió del mètode pedagògic de l'espai. No ho podíem haver fet sense la dinamització d'Ígnia, una associació que

promou l'empoderament juvenil a partir de pràctiques educatives i on les joves tenen un paper de protagonista i de lideratge. Amb elles vam definir un pla de treball per al servei.

Estem eternament agraïdes a la seva tasca i molt contentes de l'impuls que ens ha donat tot aquest

treball. Les joves han fet un pas endavant important i han començat a dinamitzar activitats per a la resta de joves: com per exemple els jocs de rol de dijous, el taller de cuina de divendres i l'entrenament de ping-pong de dissabte matí.

Cal donar temps per tal de veure com s'estabilitza tot això, però no volem deixar de posar sobre la taula la valentia de les joves per fer aquest pas endavant. No és fàcil posar-se davant d'un grup d'iguals a dinamitzar una activitat, sobretot quan no hi ha referents a l'espai amb els quals emetre perspectives en aquest sentit. És difícil explicar el valor que tenen aquestes accions per a la resta de joves i per al barri.

Ens veiem per Química, ens veiem a la Marina! ■

Paula Garcia i Oriol Toronell
Servei de dinamització
Juvenil Química

Segueix-nos a

@espai Química joves

Espai
Química
Joves

Algunes claus econòmiques a causa de la guerra

«Abans, on la gent gastava 5 euros ara són 10, no per voluntat nostra, dels comerciants, sinó per l'increment generalitzat dels preus». I posa com exemple, els pebrots verds, han passat de costar 2 a 4,50 euros el kilo. «La gent ho nota ara, però l'increment ha estat diari, i centim a centim s'ha fet notar molt en la compra total. Abans la gent deia, què és un centim? però és que ara les pujades són d'euros sencers».

«El preu de la fruita gairebé s'ha quadruplicat», continua, «em fa mal apujar-los tant, però, quina altra cosa puc fer? Mantenir el meu negoci no és gens fàcil ara mateix: per una banda, he de fer front al preu de la llum, i per altra banda, sovint haig de llançar aliments perquè ningú no els compra. Sincerament, ja no puc seguir fer front a les despeses.»

L'expressió compungida de la Isabel identifica un gran nombre de famílies, que abans ja tenien dificultats per arribar-hi a fi de mes i per a les quals fer front a l'encariment del cost de la vida ara mateix és ja inassolible.

Per què la pujada de preus?

Per entendre-ho, convé conèixer l'estat de l'economia abans de la invasió russa, ja que serà determinant en l'afectació global. El Banc d'Espanya ha publicat a finals de març un estudi que apunta dues característiques. D'una banda, la forta recessió econòmica derivada de la pandèmia de coronavirus, raó per la qual «en algunes economies, encara és persistent una bretxa negativa d'activitat».

D'altra banda, els indicadors econòmics globals han detectat un augment de la inflació, especialment en les matèries primeres, energètiques i no energètiques. Durant diversos lustres els índexs d'inflació s'havien mantingut relativament baixos. «El repunt de la inflació va sorprendre sistemàticament a l'alça per la seva intensitat i persistència», sosté el Banc d'Espanya. Per tant, l'entrada econòmica el 2022 estava fortament determinada pels dos factors anteriors, determinant en la pujada de preus actuals.

Com afectarà les llars espanyoles la invasió russa d'Ucraïna?

Electricitat i gas

L'Organització de Consumidors i Usuaris (OCU) assegura que, durant el mes de febrer, tot i que les factures eren semblants a les de gener, es va assistir l'increment més gran interanual del preu de l'electricitat en els darrers anys, situat en 55 euros. Així, el cost mitjà de l'electricitat va ser 110,27 euros.

Els experts de l'OCU han dut a terme una investigació sobre l'impacte de la invasió d'Ucraïna en el preu dels subministraments. Han previst tres escenaris: en el primer, el preu es manté ja de per si elevat; en el segon, el cost augmenta fins a xifres històriques i, en el tercer, s'assoleixen números mai vistos. D'aquesta manera, el sobrecost pot variar entre els 46 i 136 euros mensuals. Per tant, la factura del gas se

Alejandro Flores

situaria entre els 79 i 222 euros al mes. En l'escenari més positiu, suposa l'increment del 41%; en el més negatiu, del 109%. «En el pitjor dels casos, la factura del gas i de l'electricitat podria duplicar-se», afirmen des de l'OCU.

Transport

D'acord amb el Butlletí Petroler de la Unió Europea, el preu mitjà de la gasolina s'ha rebaixat un 1,68% i se situa en els 1,83 euros per litre. Així i tot, el cost del combustible s'ha encarat un 22,58%. En altres xifres, suposa que omplir un dipòsit de 55 litres costa ara 99,715 euros a l'any 2022, en front dels 72 euros que costava en 2021.

Com recull el periodista Gabriel Ubieto, el preu del petroli s'ha disparat, ja que Rússia era un dels principals productors mundials. A més, Espanya és un dels països més sensibles a aquesta escalada de preus, perquè el 40% de l'energia que consumeix prové del petroli.

Alimentació

Segons diverses fonts, els productes alimentaris que més es veuran afectats són el blat i el blat de moro, que han experimentat una pujada de preu d'entre el 30% i el 60%. Cal tenir en compte que, a més d'afectar els derivats d'aquest producte – farina, sèmola, cervesa... –, també es reduirà el past dels animals de granja, motiu pel qual condicionarà la indústria càrnia, làctia i de l'ou. Per acabar, l'oli de gira-sol ha pujat el preu: la garrafa de cinc litres, que abans es comercialitzava per 3,5 euros, es ven actualment a més de set.

Hostaleria

Un dels efectes col·laterals de la pujada del preu dels combustibles és la disminució del turisme. Així va anunciar-ho el president de l'Associació de Línies Aèries ALA, Javier Gándara. Amb base en una anàlisi elaborada per Holidu, Espanya, tot i ser un dels territoris relativament menys afectats, pateix una davallada del 26% en cerques de destinacions per viatjar, en comparació amb països com ara Polònia, Bulgària i Eslovènia, amb un 61%, 58% i 53% respectivament.

Habitatge

Per acabar, la invasió russa també repercuteix en el preu de l'habitatge. Cal remarcar que, com destaca l'OCU, Espanya ve d'una recuperació i posterior recessió en la demanda d'aquest bé, a causa de la crisi econòmica derivada de la Covid-19.

L'organització sintetitza en la seva investigació «L'impacte de la guerra d'Ucraïna a l'habitatge» les conseqüències:

- L'encariment de l'energia, és a dir, del gas, el petroli i l'electricitat, comportarà l'encariment dels preus dels subministraments dels immobles i les quotes. Per tant, ser propietari d'un pis o una casa serà molt més car.
- Augment del cost dels habitatges nous, les reformes i les construccions a causa de la falta de subministrament de materials de construcció.
- Donades les sancions econòmiques a Rússia, hi haurà un impacte directe al mercat de treball i en la capacitat de pagament de les factures dins les llars espanyoles.
- Increment de l'IPC
- La demanda de l'habitatge es retraurà. Segons l'OCU, «aquest fet provocarà una parada dels preus dels habitatges i, després, en allargar-se la situació, un escenari de davallada de preus».
- Augment de la demanda de les finques rústiques. L'organització ho associa a la necessitat d'assegurar una producció agroalimentària de proximitat davant l'escassetat de certs productes bàsics, com el blat. ■

“Hem observat

que la gent ja no fa la compra per la setmana o el mes, ara es compra únicament allò que es necessita”

“Des de fa setmanes, les cues a la benzinera no te les acabes, fins i tot hi ha gent que compra butà como si no hubiera un mañana”

“Mantenir el meu

negoci no és gens fàcil, he de fer front al preu de la llum i sovint haig de llançar aliments perquè ningú no els compra”

TUCERRAJERIA.COM

Paseo de la Zona Franca, 173 - 08038 Barcelona
Móvil y WhatsApp 661 99 11 44 - info@tucerrajería.com
www.tucerrajería.com

661 99 11 44

Copia de llaves al instante
Cerraduras y bombillos de seguridad
Servicios a comunidades y particulares
Presupuesto sin compromiso
Asesoramiento personalizado

24 HORAS
/365 DÍAS

► Col·locació placa biblioteca Can Sabaté.

Diputació de Barcelona

'Mundoautos'

Els inicis de la biblioteca Candel

Jesús Martínez

«No hi ha manera de fer que s'involucrin més.»

L'actual directora de la Biblioteca Francesc Candel, Àngels Miguélez, deia això dels joves a l'entrevista publicada al llibre *Un país llamado Zona Franca* (2019).

Potser és un tòpic dir que els joves prefereixen jugar al Fifa 22 de la Play en lloc de trepitjar l'antiga fàbrica Philips reconvertida en centre de saber.

D'allò que l'Àngels no va poder comentar-hi aleshores és del treball de les seves predecessores, les dones bibliotecàries que, aplicades, van propagar la lectura.

Gemma Renau (Barcelona, 1960) ha estat la primera directora de la Biblioteca Francesc Candel, oberta al públic el dilluns 1 de juny de 1987 al mateix lloc que avui ocupa la Fundació Privada Paco Candel, al carrer Mare de Déu de Port, 363, entrada pel parc de Can Sabaté, al costat del cobert dels operaris de Parcs i Jardins.

L'equip el formaven la directora, Gemma Renau; l'auxiliar de biblioteca, Pepi Martínez, i la conserge, María Suceso.

La cuinera que llegia

Abans de ser conserge, va ser cuinera. María Suceso Valverde, *Susi* (Alboloduy, Almeria, 1939), es va passar uns anys fent els menús per als malalts de l'Hospital de

“Un cop, unes noies van entrar i ens van llançar una gallina. Com en una pel·lícula de Berlanga. Imagina't la conserge i jo darrere de la gallina”

l'Esperança, a Barcelona, on va arribar el 1965. Com a treballadora de l'Ajuntament de Barcelona, amb el temps es va acabar recol·locant a Cultura. I a la Biblioteca Francesc Candel va arribar el 1988.

«Anava caminant cada dia, ja que visc al barri de Santa Eulàlia, a L'Hospitalet. Creuava el pont elevat de la Gran Via de les Corts Catalanes, a tocar de l'Scalextric. De vegades em portava els meus dos fills a la biblio, perquè hi estudiessin mentre treballava», respon per telèfon Susi, amb una memòria prodigiosa i un deute immens per tot el que ha rebut dels altres. «Jo era molt dura aleshores perquè havia de posar ordre i que hi hagués silenci. Els nens no eren com ara, tan formals. Aleshores hi havia barris pobres, gairebé sense ajudes, i tot era un desastre. Era difícil fer callar a la canalla, alguns sempre muntaven un ciri.»

A Susi la van traslladar a la Biblioteca Vapor Vell, el 2002. Dos anys més tard, es va jubilar. De tant en tant, ha visitat la nova biblioteca Francesc Candel, inaugurada el 26 de novembre del 2006. «Quina diferència. Nosaltres no teníem ni llibres. Fixa't que jo anava a les cases particulars a reclamar els toms de les enciclopèdies que s'havien agafat prestades i que mai no es van tornar. Em deien: “Però on vas?, a veure si encara et faran alguna cosa!” Jo explicava als pares tot, i no passava res. Se n'emportaven els exemplars

per fotocopiar, perquè no hi havia diners per comprar-los.»

Als seus inicis, la Biblioteca Francesc Candel tenia uns tres-cents metres quadrats. A les noves instal·lacions, a l'antiga fàbrica de llums, se superen els dos mil metres quadrats. Més llibres. Més lliures.

De tots aquells anys de servei, li va quedar l'hàbit de la lectura. Ha acabat *La voz dormida*, de Dulce Chacón, «preciós».

Els visitava el senyor Candel, i l'animaven a freqüentar més l'espai que porta el seu nom. «Era molt senzill, molt humil, molt tímid, molt poble.»

'Les meves escoles'

L'auxiliar de biblioteca es deia Pepi Martínez (Còrdova, 1963).

«Vaig estar tres anys a la biblioteca Sofia Barat [Girona, 64], que era força antiga. Quan vaig arribar a la Biblioteca Francesc Candel, el 1989, va ser un xoc, perquè era molt moderna per al que havia vist fins aleshores: mobles nòrdics i àrees diferenciades encara que sense separacions. Era molt petita, això sí. I una biblio molt estimada pel barri, molt esperada», diu la Pepi, que treballava mentre estudiava la carrera de Biblioteconomia i Documentació. «Atenia el públic, feia carnets, m'encarregava de les devolucions... Tot era manual, no hi havia cap mena de digitalització.»

Pepi va accedir a una plaça a la biblioteca Ramon d'Alós-Moner, al Besòs, el 1997.

«Els anys que vaig passar a la Candel van ser molt bonics. El públic estava superagraït, tant estudiants com jubilats. Es notava la manca d'equipaments cívics.»

Un vespre, Francesc Candel va presentar una novetat: *Les meves escoles. Records d'infantesa* (1997).

Les seves escoles eren les escoles d'abans de la guerra.

Poc abans de la seva mort, Candel afirmaria a *Retrats*, de Zeneida Sardà: «Aplicaven el mètode Montessori, ensenyaven els infants jugant i els induïen al gust per la lectura. Teníem una biblioteca molt ben nodrida. Jo suposo que aquesta inclinació per la lectura em ve d'aleshores i que la lectura és el que em va ensenyar a escriure».

La biblioteca de Seat

Reporter Jesús recorda l'acte d'inauguració de la primera biblioteca Francesc Candel perquè va poder assistir-hi –s'esqueia en dissabte (potser el dissabte 6 de juny de 1987)–: va entrar a les xiquetes instal·lacions, que per a ell eren majestoses, palatines, i es va entretenir amb un llibret il·lustrat sobre il·lusionisme: *Com fer desaparèixer un duro del palmell de la mà*. Reporter Jesús també recorda que el llavors alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, caminava pel parc de Can Sabaté com a mare oca, envoltat de criatures que li tocaven i se'l tiraven als braços.

«Del dia de la inauguració no m'en recordo especialment perquè van venir moltes personalitats polítiques. Hi va haver els discursos de rigor i era un anar i venir perquè estigués tot en ordre», atén via telefònica Gemma Renau, amb qui no s'ha pogut quedar per culpa de les restriccions que ha imposat la variant coviana Òmicron. «Està tot a les actes, ja te les buscaré... El que recordo més d'aquell dia és que va venir el periodista de TV-3 Enric Calpena, i em va fer molta il·lusió.»

La Francesc Candel va ser la primera biblioteca on va treballar?

No, la primera va ser la Biblioteca Sant Pau-Santa Creu [Carme, 47], a Ciutat Vella. Allà vaig fer una substitució, a l'estiu del 1982. I després vaig estar tres anys a la Biblioteca Can Deu, a Sabadell. A la Candel vaig estar del 1986 al 1989. Em va substituir Roser Gomis. Em van traslladar a la Biblioteca Ca n'Altimira, a Cerdanyola del Vallès, on vaig estar uns quinze anys.

► Espais de l'antiga biblioteca Francesc Candel.

Diputació de Barcelona

Com era aleshores el lloc?

Petit, amb molta llum i mobles moderns, prestatges adaptats. Però tot era molt precari a l'època.

Un espai agradable...

Semblava que el fet que l'entrada fos pel parc seria un punt a favor, però el primer any ho vam passar malament pel gamberrisme. Pensa que el barri no era el mateix que ara. A mi una vegada, fins i tot, em van obrir el cotxe per emportar-se els bafles. Trucàvem continuament a la Guàrdia Urbana per l'incivisme.

Que no se celebraven activitats lúdiques o educatives?

No, encara que després el Districte [de Sants-Monjuïc] s'hi va involucrar i ens va posar educadors socials. El Consorci de Biblioteques de Barcelona tot just començava a escalfar motors, i després ja s'estendrien les seves polítiques de millora en molts aspectes.

La disposició de les taules tampoc no convidava a grans trobades o xerrades, oi?

No hi havia reservats o zones d'estudi apartades, ni saletes amb butaques o sales separades de la resta. Per això no hi havia gaire dinamització.

Quin perfil d'usuaris teníeu?

Estudiants, molt joves. Les seves preguntes eren relatives als treballs de curs,

Com era el treball de bibliotecària als vuitanta?

No existia internet, no disposàvem de secció audiovisual, ni cedès ni pel·lícules. Només revistes, diaris i llibres. Obríem fitxes manuals per gestionar el fons. Tampoc no estàvem especialitzats en cap matèria

als deures de torn. Es consultaven molt les enciclopèdies.

Com era el treball de bibliotecària als vuitanta?

Pensa que no existia internet. No disposàvem de secció audiovisual, ni cedès ni pel·lícules. Només revistes, diaris i llibres. Obríem fitxes manuals per gestionar el fons. Tampoc no estàvem especialitzats en cap matèria, encara que per l'època es parlava que la temàtica en què s'havia de centrar la Francesc Candel fos la relacionada amb la mecànica de cotxes, per la proximitat amb la factoria Seat. Per això guardàvem tots els *Mundoautos*.

Igualment, recordarà amb afecte aquests anys...

Sí, encara que als hiverns es feia fosc ben aviat. És clar, nosaltres fèiem un horari de tarda [15.30 a 20.30 h], perquè al matí no s'obria, excepte dissabtes. Jo residia a Sant Cugat del Vallès, i cada dia anava i tornava.

Actualment, la bibliotecària Gemma Renau treballa a l'àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona, al carrer Comte d'Urgell.

Alguna anècdota a part que es robaven més llibres que ara?

Un cop, unes noies van entrar i ens van llançar una gallina, tal com et dic. Com en una pel·lícula de Berlanga. Imagina't la conserge i jo darrere de la gallina. ■

LA FUNDACIÓ **MANS A LES MANS** ORGANITZA UN
CONCERT SOLIDARI **AL PALAU DE LA MÚSICA.**
EL DIA 15 DE MAIG DE 2022.

Compra la teva entrada!

Les entrades pel concert solidari es poden agafar a través del web del Palau de la Música. També les pots encarregar a la Fundació Mans a les mans i a tres comerços del barri: Natures Energy Sport SL, Papereria E. Navarro i Art i Decoració.

 Mans a les mans Fundació

Sintonitza el que vius!

la marina fm
102.5

Aprèn anglès des de casa amb en Virgil Simons i l'Ann Requa!

English ràdio Barcelona, amb Virgil Simons i Ann Requa, el primer programa en anglès a La Marina FM, 102.5! Cada dimecres de 16 h. a 17 h. podrem aprendre anglès mentre escoltem les converses i històries personals i professionals, de convidats molt diversos: emprenedors, educadors i, en general, totes les persones que representen la diversitat que hi ha a Barcelona.

El programa està enfocat "als parlants d'anglès nadius i expatriats que viuen a Barcelona, així com barcelonins i barcelonines que parlen anglès i busquen millorar el seu coneixement", ens explica en Virgil. Vol ser un espai d'intercanvi de coneixements, esdeveniments i informació interessants que

succeeixen a la nostra ciutat entre persones que viuen aquí de tota la vida i nouvinguts de diferents parts del món.

Així, *English ràdio* té una doble funció, aprendre més anglès i donar a conèixer la ciutat de Barcelona.

El programa té quatre blocs. De negocis i política, un de salut, un altre d'art, cultura i entreteniment i finalment, un d'informació necessària i respostes a esdeveniments globals. Si tens curiositat per saber-ne més, sintonitza el 102,5 de La Marina FM cada dimecres de 16 h. a 17 h.! ■

"English ràdio"

"La Pediatra responde"

Els dilluns de 15 h. a 16 h. al 102.5 de La Marina FM, tens una cita amb la Maria Angélica Diéguez i el seu programa "*La Pediatra responde*", on s'abordaran tots els problemes i situacions rellevants en pediatria, des de diversos àmbits: mèdic, psicològic i social.

Els objectius són "poder guiar i ajudar a l'audiència amb els dubtes i necessitats que tenen les persones a càrrec de nens o nenes, utilitzant un llenguatge clar i senzill", ens explica la mateixa Angélica. Un programa participatiu on s'atendrà tots els dubtes que arribin per missatge via WhatsApp i s'obriran les línies telefòniques per respondre a les

trucades de tots aquells i aquelles que s'animin a fer qualsevol consulta sobre els més petits de la casa!

La Maria Angélica Diéguez vol que tothom se senti acollit al programa i aconseguir una relació de proximitat amb la seva audiència, mitjançant una fórmula personal que ella anomena "la seva triada", que vol dir, "estar disponible en tot moment, i ser proper i útil amb les respostes que donem".

Així que ja sabeu, si teniu cap dubte sobre la salut dels més petits, truqueu al programa per obtenir una resposta ràpida i senzilla! ■

"Inspira2" El programa ideal pels emprenedors

Cada divendres de 15 h. a 16 h. al 102,5 de La Marina FM, la Romina Ramil conduirà el programa *Inspira2* on, a través de la seva experiència com a coach i mànager de projectes en el sector del màrqueting, compartirà amb tots els oients i col·laboradors els seus coneixements sobre empremtoria utilitzant un llenguatge còmode, fàcil i proper.

Les claus del seu programa segons la Romina són que *Inspira2* és un programa per donar suport a emprenedors a triar quin camí han de seguir, de conèixer-se i treballar tant al voltant de l'autoestima personal, com dels passos a seguir per a crear una bona estratègia de marca personal".

Així, amb un tracte proper i humà amb la participació dels oients i de convidats, la Romina vol construir un espai de creixement conjunt.

Un programa fet per a tota persona que vulgui donar-se l'oportunitat d'emprendre, o fins i tot per a gent que tingui ganes d'escoltar experiències i reflexions sobre la vida i el món laboral.

Si ets un curiós o curiosa i estàs interessat en l'empremtoria, no dubtis en sintonitzar el programa cada divendres de 15 h. a 16 h. al 102.5! ■

Textes: Carlos Ruano

Nicomedes Sigüenza, pescador legendario de las Casas Baratas

Rafael Ochoa

Nuestro litoral costero abarcaba desde la playa de Can Tunis, pasando por la playa de l'Hospitalet de Llobregat y hasta el faro del Llobregat (La Farola). A finales del siglo XIX y principios del XX había en la franja de tierra costera fábricas, balnearios, astilleros, masías y hasta un hipódromo. Era una costa poblada por barrios de pescadores y agricultores que vivían del mar y de la tierra.

Juan López Sigüenza y José Sigüenza, hijos de Las Casas Baratas, son pescadores y nietos de Nicomedes Sigüenza García, un pescador muy conocido en los años 30-40 en las Casas Baratas y Can Tunis. Quieren aportar sus vivencias a la memoria histórica popular del barrio y en homenaje a su abuelo. Aportan interesantes historias y buenas fotografías que compartimos con el diario *La Marina*.

Juan y José... ¿Cómo era vuestro abuelo?

Nuestro abuelo era pescador y cazador, vino de muy joven de Logroño y se estableció en el faro del Llobregat, en un barrio que había junto al mismo, a orillas del mar. Allí nació alguno de sus hijos, tuvo 3 varones y una mujer, 9 nietos y hasta un tataranieto que llegó a conocer.

En la zona había merenderos y el mar no había llegado aún al faro, la línea marítima se encontraba a unos 200 o 300 metros. También había un farero que se apellidaba Medina y que tenía un bar en los pies del faro, muy amigo de nuestro abuelo, solían ir a pescar juntos. Una subida del nivel del mar hizo que los habitantes se tuvieran que marchar y así desapareció el barrio. Después nuestro abuelo se estableció en una casa de la calle Conesa nº 4 de las Casas Baratas. Desde allí partía todos los días a pescar en sus barcas.

Vuestros recuerdos de la niñez...

Íbamos a pescar la sepia con mi abuelo en "la playa Negra de Can Tunis". Era una pesca muy curio-

sa, procuraban coger una hembra y la amarraban al salobre, los machos acudían prestos al olor que desprendía la hembra. Buceaban y pescaban, luego vendían lo pescado en una parada al final del paseo también cogían mejillones, "a duro el bote"; que entregaban en una lata, así como cañas para pescar cangrejos. Había más gente del barrio que se dedicaban a esto, como el Chaparrete, el Leo, el Nenes que tenía un bar con el mismo nombre... muchos buceaban y cogían mejillones.

Al final del pº de La Zona Franca, a la izquierda estaba donde amarraban las barcas y a la derecha un poco antes de llegar quedaba uno de los lagos de agua dulce. Allí el abuelo también ca-

se encargaba de recoger las basuras de todo el resto de embarcaciones, amarraba su barco en el llamado "El Muro Colorao", pues las aguas eran tranquilas. El abuelo tenía otra más grande y con quilla, "El Bote". Las Chalanas se usaban para hacer arrastre manual en la orilla, con una red se adentraban unos metros extendiéndola y desde la orilla se tiraba de ella y se iba acercando el contenido a la orilla. Se pescaba el changet y en la desembocadura del río la sardinet. "El Bote", más grande, se usaba mar adentro para pescar melvas y lo que pillaras.

¿Seguís la costumbre familiar?

Si, solemos pescar al curri con caña desde la orilla o con barca, hemos participado en algunos concursos

zaba patos. Se ahogaba mucha gente en el lago pues no cubría mucho, pero tenía hoyos, la gente que no sabía nadar se confiaba y caía en uno de ellos. También había un espigón al final, donde se capturaban muchas cabras (cangrejos). La playa de Can Tunis era de arena muy fina, en cambio a partir de l'Hospitalet era de arena más gruesa.

¿Cuántas barcas tenía?

El abuelo tenía 3 barcas, 2 pequeñas llamadas "Chalanas" que estaban varadas en la playa "de Lo Tito". Le llamaban así porque Tito se llamaba el hombre que tenía la barca grande que

organizados por tiendas de pesca. De pequeños vivimos todo esto y seguimos pescando a menor escala, también nuestro hijos y nietos; 4 generaciones, seguimos lo aprendido del abuelo.

El consorcio del puerto nos quitó la pesca y a los pescadores

Si, de un barrio de pescadores hemos quedado pescados en una maraña de diques, edificios, empresas, muelles, etc. Sería fabuloso tener la playa otra vez, pero inviable... con la riqueza que generan al menos podrían dedicar recursos para la gente del barrio. ■

Pau Espí

Una nova perspectiva

I ara què? Aquesta pregunta és tan senzilla de formular com complicada de respondre. Aquest darrer mes, i ja em disculpareu que avui sigui un pèl egocèntric, vaig entrar a la majoria d'edat. Jo sempre havia vist els divuit anys com el pas definitiu cap l'ésser adult, cap a una maduresa que, en principi, s'atribueix als qui ja són majors d'edat. Ara, amb un mes a l'esquena com a persona adulta, puc dir que la vida no és tan diferent de com ho era quan en tenia disset.

Sí, ara puc votar i, sí, ja puc conduir, comprar alcohol o gestionar els meus propis ingressos, però, veient com està el país, de què em serveix tenir divuit anys?

Si ja és difícil per a un jove començar a estalviar, en aquest context és gairebé una odissea. Vivim una situació en què, dia a dia, els preus no paren d'enfilar-se. La llum, la benzina, el gas, el pa... El nivell de vida no para d'augmentar i, en canvi, l'economia de gran part del país és, si més no, la justa per continuar endavant sense moltes dificultats. Per no parlar dels problemes que tenen els joves per poder independitzar-se de casa els pares, fet que fa que molts d'ells hagin de viure amb els seus progenitors fins ben entrada la vintena.

I per si tot plegat no fos prou, la possibilitat d'una Tercera Guerra Mundial segueix latent i sembla que, cada dia, amb més força. Davant d'aquest context, com se suposa que hem d'encarar els joves el nostre futur? Moltes preguntes i poques respostes.

D'altra banda, les retallades en medicina o educació no s'aturen, però és normal, hem d'entendre que els sous desorbitats dels polítics i les seves cases i cotxes de luxe no es paguen soles. Per no parlar del fet que entre tots li estiguem pagant a la Molt Honorable Elionor de Borbó i Ortiz, successora de la Corona d'Espanya per la gràcia de Déu (i d'un home petit), un sou i uns estudis a l'estranger. I no en una escola pública precisament, però, és clar, ja sabem que *Hacienda somos* (casi) *todos*.

Ben mirat, potser ja seria hora de decidir si volem seguir mantenint un sistema monàrquic més propi de l'edat mitjana que de l'actualitat, però vaja, entenc que nosaltres, el poble, la plebs, no tenim potestat per decidir quin sistema regeix la nostra excelsa democràcia.

Vist des d'aquesta perspectiva el futur no és gaire prometedor, sincerament.

Tot i això, faré un esforç per intentar ser positiu. Tenint en compte que sembla que, lluny de millorar, les coses aniran cada cop pitjor, és millor fer divuit anys ara que no pas d'aquí cinc anys. M'explico, venint d'aquest escenari, potser al 2028 el món està immers en una apocalipsi zombi, o ens han envaït els extraterrestres, o ves a saber que coï estarà passant en el nostre preuat planeta Terra (si segueix existint és clar).

També em compadeixo dels qui hauran de patir aquesta nova reforma educativa, tot i que més aviat és una deforma, ja que no aconseguirà res més que accentuar la pell fina dels joves i, lluny de preparar-los pel que és la vida, convertirà els alumnes en nens consentits, com si tots fossin fills únics.

Quan això passi, jo ja seré un adult, amb una vintena d'anys a les espatlles i, com fan gairebé la resta d'adults, criticaré el sistema que ens explota i anul·la com a éssers humans i, després de deixar vint cèntims de propina al bar on m'hagi pres un cafè sol, la meva consciència em tranquil·litzarà dient-me que soc una bona persona. ■

L'emprenedoria de les dones comerciants del barri

ZAS! CAKE - Inma Zamorano

Mare de Déu de Port, 272

Ens pots comentar els teus inicis a la botiga?

Vaig obrir la Botiga el 5 de gener de 2015, em va semblar una data significativa perquè aquell dia la Cavalcada de Reis passa per davant. El meu primer pastís el recordo perfectament va ser un pastís rectangular amb un escut del Barça i la foto de l'aniversari... Avui ja serà un jove adolescent!!!

Perquè vas escollir el barri de la Marina?

He viscut tota la vida aquí i per què anar a un altre barri si el meu m'agrada? Així que vaig buscar el local més a prop possible per poder dedicar hores a la meua empresa i alhora estar a prop de casa.

Parla'ns de la teua botiga

La meua botiga és a la Mare de Déu de Port, 272 a la Pl. Tèrsa Claramunt amb una gran vidriera, estic molt contenta perquè el comentari més comú del que entra és el bé que fa olor ja que només faig servir productes naturals i m'encarrego de tot ... des de coure pa de pessic o galetes a preparar les meves pròpies melmelades, xocolates i cremes per als meus pastissos.

Recomana una botiga del barri

La sabateria *Jubel* de Mare de Déu de Port, perquè m'agrada la Maribel, és molt propera, m'encanten les seves sabates i el projecte que tenen en xarxes, La Vecina en Zapatillas. ●

FARMACIA BELKIS - Belkis Martinez

Ferrocarrils Catalans, 69

Ens pots comentar els teus inicis a la botiga?

Vaig començar el febrer del 2020, un mes abans del confinament per la pandèmia. Crec que aquest titular és bo perquè ens puguem fer una idea que no van ser uns començaments fàcils. Tot i així em sento afortunada per la gran acollida dels veïns, així que només hi puc donar gràcies.

Perquè vas escollir el barri de la Marina?

No coneixia el barri realment abans de venir. Quan vaig començar el procés de buscar una farmàcia tenia clar que volia que fos a una zona de gent que viu, treballa i no a zones turístiques o de pas. Quan vaig conèixer el barri em va agradar per la proximitat de la gent i vaig decidir quedar-m'hi.

Parla'ns de la teua botiga

Es tracta d'una farmàcia que porta a la mateixa ubicació i que va mantenir el mateix farmacèutic titular més de 20 anys. El sector de les farmàcies és complex però molt bonic si la teua missió és sempre ajudar a tothom que ho necessita.

Recomana una botiga del barri

Peix i Marisc de Mare de Déu de Port, recomano aquest establiment perquè em facilita la compra, tots ells tenen una gran atenció personalitzada i gran qualitat en el producte. ●

Botigues associades:

ADMINISTRACIÓ LOTERIA

ADMÓN. LOTERIA 137 COSTA
Mare de Déu de Port, 379-381
Telf. 93 331 52 98

ADMINISTRACIÓ FINQUES

ASSESSORIA ADMINISTRACIÓ FINQUES PÉREZ
Mare de Déu de Port, 385
933327788

ANIMAL DOMÈSTIC

MON ANIMAL
c/Foneria, 43 Telf. 934317402

PELUTS

Alts Forns, 69, local 16 (Plaça Mediterrània) Telf. 934229079

ARTS GRÀFIQUES

CELIA SERVEIS GRÀFICS
C/ Energia, 32 628635753

ASSESSORIES-GESTORIES

ANNA MARIA MADRID ASSESSORIA / AMM ASSESSORIA, S.L
Av. Josep Tarradellas 8, Entl 5a
Telf. 93 419 52 87

BOFILL & PERAIRE TAX&LEGAL

c/Mineria, 4-6 Esc A, 7è 4a
Telf. 932989977 / 609932494

ENRIQUE OLMEDILLO SANCHEZ

ASESOR EN SEGUROS
c/Alts Forns, 71 Telf. 619174408

AUTOESCOLES

AUTOESCOLA ZONA FRANCA
Pg. Zona Franca, 186
Telf. 93 331 86 12

AUTOMÒBILS

KIA AR MOTORS
Pg. Zona Franca, 6-8 932239288

BUGADERIA

LA WASH-BUGADERIA
c/ Mineria, 17 Telf. 666 242 460

CELLERS

CELLER LA MARINA
Aviador Duran, 2. 680188509

CORREDURIES D'ASSEGURANCES

ICALI CORREDURIA DE SEGUROS
Mare de Déu de Port, 252, Bxs.
Telf. 932233309 / 656369849

DROGUERIES I PERFUMERIES

DROGUERIA FELI
C/Alts Forns, 74. 688 89 30 77

DROGUERIA RAMIRO

Pg. Zona Franca, 228 Local 1
Telf. 93 332 22 12

ELECTRODOMÈSTICS

ELECTRODOMÈSTICS VANWARD
Pg. Zona Franca, 124, Local.
Telf. 93 535 52 52

ESCOLA D'IDIOMES

KIDS AND US LA MARINA
C/ Mecànica, 17

ACADÈMIA D'ANGLÈS

SMALL TALK
Plaça de Sant Cristòfol, 19
Telf. 647 19 56 44

ESTANCS

ESTANC ZONA FRANCA
Pg. Zona Franca, 244.
Telf. 933326946

ESTANC Nº 276

Alts Forns, 70-72. 93 332 65 66

FARMÀCIES

FARMÀCIA CUSCÓ
Pg. Zona Franca, 162
Telf. 934218129/ 606885784

FARMÀCIA PANADÉS

Pg. Zona Franca, 226
Telf. 93 332 34 47

FARMÀCIA ROBERT-ESTELRICH

C/Mineria, 12 Telf. 93 332 10 75

FARMÀCIA FORNS I GIRÓ

C/Mare de Déu de Port, 234
Telf. 93 332 21 94

FARMÀCIA CARMEN BARENYS

Pg Zona Franca, 122
933320210 / 608975406

FARMÀCIA BELKIS

MARTÍNEZ SÁNCHEZ
C/ Ferrocarrils Catalans, 69
08038 Barcelona Tel. 932980106

FARMÀCIA DOMÈNECH CB

Gran Via C. C., 152 Telf 933326497

FARMÀCIA SANTIAGO TORRENTS

Mare de Déu de Port, 255
Telèfon: 93-331-13-41

FARMÀCIA ENERGIA

c/ Energia, 9 Telf. 93 332 50 18

FERRETERIES-LAMPISTERIES

BAYOT COLLADO
Mare de Déu de Port, 168-170
Telf. 934214922 / 601156042

COMERCIAL ÁLVAREZ 2013, S.L

c/Energia, 20
Telf. 934215977 / 677565089

TU CERRAJERIA.COM

Pg. Zona Franca, 173.
Telf. 661 991 144

FORNS DE PA

365. CAFÈ I FORN DE PA
C/ Mare de Déu de Port, 271
Telf. 93 421 87 26

365. CAFÈ I FORN DE PA

C/ Mare de Déu de Port, 379
Telf. 93 422 38 47

365. CAFÈ FORN DE PA I

DEGUSTACIÓ
Pg. de la Zona Franca, 365

CAFÈ I PA MÉS QUE BO

C/ Mineria, 18. 93 011 02 48

EL TALLER

C/ Alts Forns, 61. 938289122

FORN HUGUET

C/ Alts Forns, 60. 645-944-419

FORN CAFETERIA JESSI-K-AFÈ

C/ Alts Forns, 74. 935318354

PA DE CARPES

Mare de Déu de Port, 321 local 7
636836708

FOTOGRAFIA

GALERA FOTOGRAFIA
Pg. Zona Franca, 177-179
Telf. 93 332 57 97

IMMOBILIÀRIA

PISOS LA MARINA
Passeig de la Zona Franca, 177
934311020 / 637526075

IMMOBILIÀRIA GROCASA

c/ Mare Déu de Port, 257
676585317

PISOS BARCELONA

Alts Forns, 71-73. 935365919

JOIERIES

JOIERIA RAMON CARNÉ
Ruiz de Alda, 8. 93 332 02 06

LLAR D'INFANTS

LLAR D'INFANTS ELS GEGANTS
Jardins de la Mediterrània s/n.
Telf. 93 296 48 18

LLAR D'INFANTS XUMETS

C/Energia, 10. 93 431 76 72

ESCOLA BRESSOL LA PAU

Mare de Déu de Port, 355 baixos
Telf. 930321306

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

MACARRO Ferrocarrils Catalans,
87-89. Telf. 93 332 78 56

MOBLES

MUEBLES EL CISNE
Pg. Zona Franca, 224. 933322698

MacMOBLES ZONA FRANCA

Pg. Zona Franca, 141
Telf. 93 432 37 99

MacMOBLES ZONA FRANCA -2

Ctra. Del Prat, 11. 93 421 20 70

MODA I COMPLEMENTES

WALA SPORT Pg. Zona Franca,
191-205. Telf. 93 332 04 13

CALZADOS CISNE

Passeig de la Zona Franca, 220
Telf. 933323594

JUBEL ZAPATERIA

c/Mare de Déu de Port, 252
Telf. 93 432 16 98

BOTIGA AMIGA MARINA

Mare de Déu de Port, 337
934225367

NOTARIA

MARÍA DE LOS DESAMPARADOS
RIOS MESSANA NOTARIO
Pg Zona Franca 242, Entlo.C.
Tel. 936282806 Fax 931210064

ÒPTIQUES

JOSA ÒPTICS Pg. Zona Franca,
155. Telf. 93 432 24 98

VISTA ÒPTICA

Mare de Déu de Port, 252.
Telf. 93 331 40 47

PAPERERIES

PAPELERIA NAVARRO
Pg. Zona Franca, 181
Telf. 93 332 57 94

PASTISSERIA CREATIVA

ZASI! CAKE Mare de Déu de Port,
272. Telf. 93 141 97 75

PERRUQUERIES I ESTILISME

BALLESTERS PERRUQUERS UNISEX
Mare de Déu de Port, 413 bxs
local 3. Telf. 93 422 10 48

DANI FERNANDEZ ESTILISTES

Paseo de la Zona Franca, 132
Telf. 934 32 15 90

MANIKURAME

C/Foneria, 26. Telf. 93 625 53 31

MI PELU

C/Foneria, 33-35. 93 533 10 12

QUADRES I MARCS

ART I DECORACIÓ
Mineria, 17. 93 296 70 03

QUEVIURES

CARNISSERIA ÀNGEL
Foneria, 26 b. 93 332 64 44

CONDIS SUPERMERCATS

Pg. Zona Franca, 210-214
Telf. 93 431 84 78

PEIX I MARISC

Mare de Déu de Port, 257
Tel. 934322108

REFORMES INTEGRALS

NOUESPAI, S.C.P
Pg. de la Zona Franca, 177
Telf. 93.517.63.18

TENMAN REFORMES

c/Mare de Déu de Port, 407-409
Telf. 629.82.92.85

RESTAURACIÓ

TABERNA DEL CONDE
Carrer de la Foneria, 46
Telf. 93 527 08 42

BAR GARRIDO

c/Foneria, 40 Local 3
(Jardins de la Mediterrània)

GRANJA ELENA, S.C.P

Pg. Zona Franca, 228
Telf. 93 296 98 43

ENRIC I PAU

c/Mineria, 4-6. 93 332 25 62

LA SAL DEL PORT

c/Foc, 84. Telf. 93 007 59 88

BAR PADDOCK

Pg. de la Zona Franca, 145-149
Telf. 93 331 84 33

BAR RTE. CAL CAMPÀ

Passeig de la Zona Franca, 109
Telf. 93 360 68 69

BAR-RESTAURANTE O'RINCÓN

Gran Via, 158. Telf. 93 461 61 48

LA PLACETA D'EN MANU

Gran Via Corts Catalanes, 144
Telf. 938085215

LYS (CUINA XINESA)

Carretera del Prat, 40
Telf. 936 11 83 83

CAL TETE

c/Mare de Déu de Port, 84
Telf. 932 23 00 24

JOJOTO BARCELONA

c/Ferrocarrils Catalans, 43
Telèfon +447826495662

RESTAURANTE PALACIO MANDARIN

934218715 / 618566698
Pg. Zona Franca, 241

BAR LAS PALMERAS

C/ Mare de Déu de Port, 252
633266155

RESTAURANTE SALUS

C/ Foneria, 9 934315909

FOC BLAU

Passeig de la Zona Franca, 174
932969564

ROSTISSERIA LA CUINA DE LA IAIA

Mare de Déu de Port, 305-319
Telf. 604281860

BAR JUEVES 5

Passeig de la Zona Franca, 151
934324022

REVISIÓ CARNET DE CONDUIR

Un somni fet realitat, el 65è aniversari de la Coral Sant Medir

Clemen Ruiz i Mireia Robert

El passat 13 de març, la Coral Sant Medir va tancar la celebració del 65è aniversari de l'entitat fent realitat un somni: cantar al Palau de la Música. Era un somni per molts motius, però sobretot perquè venim de dos anys molt durs per a totes les persones que practiquem el cant coral. No oblidem que amb l'esclat de la pandèmia, el març de 2020, cantar va esdevenir una activitat d'alt risc i moltes corals van haver d'abandonar la seva activitat.

Aquest no va ser el cas de la coral bordetenca, que va continuar els assajos de manera virtual primer, i en grups reduïts més endavant, quan les autoritats ho van permetre. Sempre respectant totes les mesures de seguretat, amb mascareta, distància i molta prudència. Però sense aturar-se mai.

El premi de tot aquest esforç va ser més gran del que podíem imaginar. Coincidint amb la celebració dels 65 anys de l'entitat, es va presentar l'oportunitat d'actuar al bressol del cant coral a Catalunya, el Palau de la Música Catalana. El repte era immens, i el director, en Ramon Beltran, va escollir un repertori digne de l'ocasió.

Amb un Palau ple a vessar, amb més de 1.200 localitats venudes, i davant la mirada atenta i sempre fidel de familiars, amics i autoritats, el diumenge 13 de març la Coral Sant Medir va fer el concert més gran la seva història.

Els grups de la secció infantil ens van acompanyar en un recorregut per la cançó tradicional catalana, juntament amb l'animació dels amics de l'Esbart Ciutat Comtal. Els cors de Joves i de Mares i Pares van presentar

algunes de les cançons que formaran part de l'espectacle conjunt que estan preparant de cara a la tardor. El grup de Percussió Corporal, sota les ordres de la incombustible Anna Llombart, va fer vibrar el públic amb els seus ritmes impossibles. Les ballarines de Claqué ens van contagiar a tots les ganes de començar a fer picar els peus. I, finalment, el Cor Adult ens va traslladar a la màgia barroca de Vivaldi amb una magnífica interpretació del seu *Gloria*, acompanyats per l'orquestra de cambra Sants Camerata i les solistes Olga Miracle i Magda Pujol.

Un concert inoblidable per celebrar els 65 anys d'una coral que, lluny de jubilar-se, encara el futur amb més il·lusió i projectes que mai. ■

Anna Pena

La biblioteca Francesc Candel acull "MarinaCòmic"

autor...

El passat 24 de març, la biblioteca Francesc Candel va acollir entre les 17 h. i les 20 h. "MarinaCòmic". "Un còmic és una manera d'expressar-se i contar històries", així ho defineix en Pere Pérez, il·lustrador de Marvel i veí del barri de la Marina que, junt amb l'Alba Cardona i en Sagar Forniés, van ser les veus protagonistes de l'acte.

Alguns dels temes que es van tractar durant la tertúlia, va ser el de la difícil situació que tenen els dibuixants de còmics a Espanya. "Quan jo vaig començar es tenia la concepció que els còmics eren per nens i nenes perquè veníem de la tradició de Mortadelo i Filemón, Zipi i Zape... que estan molt bé, però no només és això", va indicar en Pere Pérez.

Amb tot i això, la professió d'il·lustrador cada vegada té més importància, rellevància i respecte a Espanya, però encara no és viable econòmicament i molts d'ells acaben treballant per editorials estrangeres, reflexionaven els conferenciant.

Així, La Marina Còmic s'ha convertit un any més en un espai de trobada per a tots els veïns i veïnes amants d'aquest gènere il·lustrat. ■ Carlos Ruano

El tabú de l'alopecia femenina, retratat amb la fotografia

Alejandro Flores

L'Espai Jove de La Bàscula estrena una exposició fotogràfica que tracta sobre l'alopecia femenina (pèrdua de cabell) de la mà de la fotògrafa Irene Vilà. Les fotografies, que s'exposen en el marc del projecte 'Mostres Artístiques a La Bàscula' (MAB), pretenen desemmascarar el tabú de l'alopecia en les dones, que són "les que pateixen més les conseqüències emocionals de perdre el cabell", tot i que afecta per igual a homes i a dones. L'exposició estarà a La Bàscula des del 6 d'abril fins al 31 de maig, i serà el tret de sortida a un projecte que exhibeix les tres mostres artístiques guanyadores de l'edició d'enguany de la MAB.

Irene Vilà és una de les guanyadores, fotògrafa i periodista, ha retratat l'alopecia femenina a través de les històries de tres protagonistes: la Júlia Moreno, la Paula Blanco i la Júlia Vincent. Quan va començar el grau en periodisme tenia clar que li agradava explicar històries, i amb la fotografia es va adonar que era "més fàcil aprofundir en els temes que tractava". Vilà explica que quan va entrar a la universitat a cursar la carrera, va conèixer la Júlia Moreno, una de

► La Júlia Vincent donant classe a l'institut La Llauna de Badalona. És professora de Química. Li van diagnosticar alopecia universalis amb 6 anys. A dalt, la fotògrafa i periodista Irene Vilà Capafons.

les protagonistes del reportatge. "Portava un *pelazo*, i en qüestió de dues setmanes es va quedar calba. Tothom xerrava i comentava que la Júlia estava malalta", explica.

A partir d'aquí, comença tot un procés de bany de realitat per a les persones més pròximes a la Júlia, ja que no sabien que una dona podia ser calba. "En un home ho veia una cosa normal i no em preguntava ni em qüestionava res. Em vaig adonar que, fruit de la meua ignorància, li estava fent més complicat l'acceptació de l'alopec-

cia", indica. Per aquesta raó, i coincidint amb què estava cursant un postgrau de fotoperiodisme, la Irene va decidir dedicar el seu treball final a l'exercici de visibilitzar l'alopecia femenina, tant per ajudar les dones que la pateixen com per les que no.

El procés per dur a terme un reportatge on es tracta una temàtica tabú és complex i requereix de sensibilitat. El període d'acceptació de la pèrdua de cabell pot arribar a ser molt llarg, i Vilà explica que una de les protagonistes va estar amb perruca molts anys i

no va dir a ningú que era calba. "Al principi ni fas fotografies, quedes amb elles a prendre un cafè, a sopar, i poc a poc comences a fer-les. És un procés llarg però també molt

maco", recorda la Irene, que va haver d'establir un vincle de confiança abans d'emprendre el reportatge fotogràfic.

La fotògrafa valora que el treball periodístic es pugui mostrar a través de canals alternatius als mitjans de comunicació convencionals. Arribar a l'exposició, sense pressa, veure les imatges i re-

flexionar, sense la immediatesa que requereix un programa de televisió, per exemple. "Amb aquests temes, més que arribar súper lluny el que busques és que la gent pensi i es generi preguntes. Si una persona aconsegueix això, ja és una victòria", comenta la Irene, que valora positivament exposar en un entorn jove que té la capacitat "de construir-nos, aprendre i canviar idees".

L'exposició es podrà veure durant el mes d'abril i tot el mes de maig a l'Espai Jove de La Bàscula. A partir del juny, s'exposarà un projecte multidisciplinari del col·lectiu Serpens Terrestrium fins al juliol i, finalment, una mostra de fotografia analògica de Laura Rubio, que té un taller al polígon de la Zona Franca i retrata el seu entorn industrial i natural, visitable els mesos d'octubre i novembre. ■

L'art del cinema a Barna!

Paco Marín Andreu
Director de fotografia jubilat

Records de l'spaghetti western

Escrit especialment per als meus amics, ja amb certa edat, que un dia van tenir la sort de viure per Dallas i Texas entre els cavalls, pistolers, ranxos, assalts a diligències, atracaments a bancs, salons i duels al carrer principal del poblat.

Avui és un dia de pluja, i això significa que no tinc ganes de res. No vull sortir al carrer per passejar, i tampoc vull anar als encants a cercar algun nou tresor. És per aquest motiu, que he decidit veure una pel·lícula, "La caza del oro". Un típic spaghetti western filmat als anys seixanta a Barcelona.

De la que cal destacar la feina del seu director, Joan Bosch, qui era català.

Al film trobem la magistral actuació del protagonista, l'Anthony Stefen, realment anomenat Antonio Detefé, amb el qui jo vaig filmar tres pel·lícules; entre elles "Jentelman jo" i "Dallas". Bon actor, de pocs registres i com deien "un divo entre los divos". També tenim al repartiment a Raf Baldassarre, actor italià que va

acabar sent productor.

Especial record per a Jarque Zurbano, actor català de múltiples recursos que em va acompanyar durant anys representant amb gran professionalitat una gran varietat de personatges. M'hauria agradat comptar amb ell per a algun dels meus

curts, el vaig estar buscant, però quan el vaig trobar estava ja rodant molt alt. El meu record més afectuós per a ell.

A més, a la pel·lícula també apareixen Ponciano (el doble de Schwarzenegger),

en Conan, l'entranyable Indi González, Patin, Llomart, Juan Torres, Gustavo Re, Ferran Sancho, Daniel Martín... I no puc oblidar-me de la bona fotografia per part del Juliol Pérez de Rozas, i els bons enquadres de l'Antonio Piñero.

No puc acomiadar-me encara d'aquests moments de record, per això segueixo la sessió amb la pel·lícula "De hombre a hombre" del director italià Giulio Petroni. Amb ell vaig gravar "Tepepa" juntament amb l'Orson Welles i amb el Tomas Milian. La pel·lícula té una magnífica narrativa visual i una excel·lent imatge del gran director de fotografia italià Carlo Carlini, amb qui també vaig treballar a una pel·lícula italiana rodada a Barcelona als seixanta. A més, va ser una sorpresa veure entre els "dolents" de la pel·lícula als meus amics, l'Emili i Ramon, actors-especialistes que amb el seu físic i dots interpretatius ens fan creure

que eren molt, molt dolents i en realitat eren molt, molt bons...

Doncs bé, ara sí, és hora de deixar d'escriure. Fins aquí la meua "sessió doble" d'avui... tornaré. ■

L'agenda d'abril

Tot el mes d'abril i maig

ACTIVITATS ADULTS

Exposició: Magritte i la percepció visual. A càrrec d'alumnes de l'Institut Domènec i Montaner. Sala polivalent.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Del 18 d'abril al 18 de maig

ACTIVITATS ADULTS

Exposició. Per durar. A càrrec del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Inauguració 20 d'abril a les 18h.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Dimecres, 6

ACTIVITATS INFANTILS

Lletra petita. Llibres a escena. El vaixell de paper. A càrrec de Marieta Sánchez. De 2 a 4 anys. Hora: 17:30.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Dijous, 7

Concert Hivernacle: Sara Sambola amb Aleix Bové.

Hora: 20:30 - 22:00 - Gratuït

Lloc: La Bàscula - Sala Gran

Dimarts, 19

ACTIVITATS ADULTS

Road Movies. La tragedia de la Bounty (Frank Lloyd, 1935). Projectió i posterior debat amb Pere Vall, periodista de

cinema. Cabuda limitada. Hora: 18.30h. Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Dimecres, 20

ACTIVITATS INFANTILS

Lletra petita. Primeres passes. Contes sobre la pell. A càrrec d'Elena Andrés. De 6 mesos a 3 anys. Hora: 17:30h.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Divendres, 22

THE HUMAN FACTOR

Davy és un cantautor Irlandès afincat a Barcelona. Poemes sonors amb pinzellades de folk, jazz i gypsy jazz. De 20 h a 21 h. Lloc: Sala Pepita Casanellas

Diumenge, 24

ANEM A CAÇAR UN OS

De 12 h a 13 h. Preu: Gratuït. A partir de 3 anys. Lloc: Sala Maremar

Dilluns, 25

T'interessa. La gestió emocional en el nostre dia a dia. A càrrec de Maria Cecilia Cristaldi, psicòloga, terapeuta gestaltica i coach. Hora: 18:30h.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Dimecres, 27

ACTIVITATS INFANTILS

CineXic. Projectió de la pel·lícula infantil "Bon dia, món!" Recomanada a partir de 5 anys. Hora: 17:30h.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Dijous, 28

T'interessa. Memòria de les LLuites de Miniwatt- Philips. A càrrec de jubilats de Miniwatt- Philips. Hora: 18h.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

BÀSCULA TV: LA FLAKA

Estrena d'una nova càpsula audiovisual a youtube, per donar veu a joves artistes.

Hora: 8:00 - 20:00 - Gratuït

Organitza: Espai Jove La Bàscula

El Far

Participa al certamen literari Francesc Candel 2022

Per a incentivar la participació en activitats culturals i homenatjar la figura de Francesc Candel, les tres Biblioteques del Districte de Sants-Montjuïc (B. Francesc Candel; B. Francesc Boix i B. Vapor Vell), organitzen anualment, en col·laboració amb el mateix Districte, el Certamen Literari Candel que consta de quatre modalitats: relat curt (juvenil i adult), reportatge periodístic i poesia. El tema és lliure i la modalitat de reportatge periodístic obert a qualsevol gènere (reportatge, crònica periodística o article d'opinió).

El premi pel guanyador de cada modalitat és de 400 euros, i pel finalista de cada modalitat 200 euros, a més d'un trofeu de l'artista Benito Maín.

El període de presentació de treballs va començar el 8 de març i finalitza el 8 d'abril. Cal presentar-los per mail a certamencandel@gmail.com indicant a l'assumpte: Certamen Literari Francesc Candel 2022 + nom de la modalitat; al cos del missatge: pseudònim, títol del treball, i adjuntar-hi també un arxiu en format .doc o .pdf amb el nom i cognoms, data de naixement, telèfon, adreça i DNI de l'autor.

Més informació al nostre web o a les 3 biblioteques del districte.

Quina és la quantitat diària de sal recomanada?

L'Organització Mundial de la Salut recomana el consum de 5 grams de sal al dia, equivalent a una culleradeta de cafè plena o a 2 grams de sodi al dia, i millor que sigui sal iodada per ajudar al bon funcionament del tiroides.

La Setmana Mundial de la sensibilització de la sal es celebra cada any la segona setmana de març per alertar dels riscos de l'abús d'aquesta amb l'objectiu de prevenir el risc d'algunes malalties.

Quines malalties es relacionen amb l'abús en el consum de sal?

Malalties cardiovasculars, hipertensió, infarts, accidents cerebrovasculars, insuficiència cardíaca, osteoporosi, alguns tipus de càncer com el d'estómac, retenció de líquids, sobrepès, càlculs renals, empitjorament de l'asma...

On trobem la sal?

No només hi ha sal als aliments que preparem a casa sinó als que ja estan fabricats, que són els aliments processats, i que representa la major part del consum de sal de la dieta, es troben a: embotits, salsitxes, formatges, pizzes, pastisseria industrial, pa, aperitius, salses industrials, sopes de sobre, conserves, aliments precuinats, alguns congelats, fruits secs salats, cereals

d'esmorzar, embotits, brous concentrats, mantega, margarina...

Al voltant del 75% de la sal de la dieta procedeix del consum d'aliments processats, el 15% prové de la sal que afegim en cuinar o a la taula i el 10% restant correspon a la sal que contenen els aliments.

Hem de llegir les etiquetes i triar aquells aliments amb menys contingut en sal.

Si l'etiquetatge apareix referit al contingut en sodi de l'aliment podem calcular el contingut en sal multiplicant els grams de sodi per 2,5.

Un aliment té molta sal si aporta 1,5 grams per cada 100 grams i poca sal si aporta 0,25 grams per cada 100 grams.

Què podem fer per reduir el consum de sal?

- No afegir sal durant la preparació del menjar sinó quan estigui acabat.
- Substituir la sal per espècies, herbes aromàtiques, vinagre, llimona, olis gustosos, ceba, all...
- Rentar les conserves vegetals i llegums abans de fer-les servir.
- Treure el saler de la taula.
- Escollint productes hiposòdics.
- Triar productes frescos: carn, peix, fruites i verdures.
- Consumir molta fruita i verdura fresca, ja que són riques en potassi i neutralitzen part dels efectes nocius del sodi.

Recorda: menys sal = més vida i més salut.

CAP La Marina

Esther Pardo i Gimeno
Naturòpata

Els colors que porta la primavera

El primer color que porta la primavera és el groc que podem veure als camps plens de flors o a les vores dels camins. Però és també molt important el vermell que vesteixen les maduixes, fruita exclusivament primaverenca tot i que a les botigues se'n poden trobar molts mesos de l'any.

Les maduixes són la fruita depurativa per excel·lència. La cura de maduixes és una opció de les dietes depuratives d'estació; es fa menjant entre 1,5 i 3 kg de la fruita repartida en cinc menjades al dia; només un dia. També és eficaç si es combinen amb altres fruites i verdures de l'estació. Ajuda a despertar l'organisme de l'hivern i preparar-lo per l'estiu, eliminant toxines i millorant l'eficàcia del sistema depuratiu.

Les maduixes són sobretot diürètiques, però també lleugerament laxants i alcalinitzats de la sang. El seu poder diürètic és degut a la quantitat d'aigua i potassi, per això també s'han recomanat tradicionalment contra el reuma i la gota. Aquesta fruita de color vermell és rica en vitamines A, C i E, importants antioxidants que ajuden al nostre cos a reparar el mal dels radicals lliures.

L'hora de l'esmorzar és el millor moment del dia per menjar-les. Pel contingut de vitamina C, que estimula les defenses des de primera hora del matí. Per descomptat, millor si són biològiques.

Salut, l'energia de cada dia

La factura que té l'energia i ara també el preu dels aliments que comprem, ens preocupa i agafem consciència del cost de viure el nostre dia a dia.

A escala social, com optimitzar el que tenim, i no només com obtenir i consumir productes, comença a ser molt important. L'energia del nostre cos no només depèn de què menja o consumeix, sinó també de com menja i com utilitza la seva energia.

el consum de sucre no implica sotmetre's a restriccions alimentàries, sinó d'evitar afegir sucre, identificar aliments processats (envasats), cercar alternatives i conèixer endolcidors com la mel o com verdures dolces (les carabasses, les cebes, les pastanagues...).

2. Si m'inflama o m'irrita, em desnodreix

La inflamació és un mecanisme natural d'activació de les nostres defenses per a la reparació del cos i l'eliminació de microorganismes i tòxics; l'organisme "es molesta, s'inflama", procés que necessita energia; però si existeix un excés d'agressions, perdem energia. Les agressions poden ser a tot nivell, per exemple, l'intestí es "molesta menys" si mengem pa de cereals variats, de massa mare i ben mastegats; a més, si no digereixo bé, aprofito menys tots els aliments.

3. Menjar sempre el mateix, afavoreix el cansament

L'hormona del creixement que ens permet recuperar energia mentre dormim, es veu estimulada per aliments amb proteïna variada d'origen animal petits (aus, peix

petit, conill) a la nit, sense excessos de sucre. L'activitat de la tiroide pot disminuir en un 10% a partir dels 40 anys provocant cansament, dolors musculars,... i es veu estimulada per la varietat de fruites, hortalisses i verdures cuinades, a més de l'exercici físic regular.

4. Més pantalles, més estímuls, menys energia

El nostre cervell té una regió que serveix per al record recent, la planificació i la personalitat. De petits, aquesta part respon a imatges, llum, moviment pel seu aprenentatge; això es relaciona amb un neurotransmissor anomenat dopamina. Si abusem d'estímuls, com les pantalles, es genera major necessitat d'estímuls per a mantenir la mateixa atenció, el qual demana major energia, impeding la concentració, la tranquil·litat i el descans. Podem afavorir la presència de dopamina, descansant a la nit i amb els llegums, que enforteixen el nostre cervell.

Com el cos gestiona l'energia, està relacionat amb el seu metabolisme (conjunt de reaccions químiques), les hormones, les defenses i els aliments, entre d'altres.

Si teniu algun dubte, consulteu el vostre equip de salut.

Anna Armengol Cervera

Metgessa resident de Medicina Familiar i Comunitària. CAP Doctor Carles Ribas

1. El sucre amagat i l'energia enganyosa

Sabíeu que una llauna de refresc supera la quantitat diària de sucre recomanada? Més del 75 % de sucre que consumim avui en dia és invisible, és afegit o refinat, és a dir, sense cereal, fibra, sense closca, que no és fruita, verdura o llegum, i es relaciona no només amb l'obesitat sinó també amb la síndrome metabòlica: Tendència a la inflamació, hipertensió, colesterol,... i cansament; més sucre, més envelliment. Evitar

Oryon Foundation convoca 2.000 beques d'emprenedoria digital per a joves i majors de 55 exclosos del mercat laboral

Barcelona, 29 de març de 2022.- Oryon Foundation, la fundació que neix de l'activitat de **Oryon Universal** per a humanitzar l'emprenedoria i desestigmatitzar el fracàs, ha presentat aquest matí un programa de 2.000 beques amb el propòsit d'acostar el món de l'emprenedoria als col·lectius més vulnerables.

La iniciativa neix de la mà de **Founderz**, l'escola en línia de formació sobre emprenedoria i ha estat presentada en un acte en el **DFactory Barcelona**. El presupost ascendeix a 300.000€, projecte impulsat. A l'acte han assistit entre altres personalitats, **Pere Navarro** i **Blanca Sorigué**, delegat especial de l'Estat en el CZFB i directora general del CZFB respectivament.

El programa està principalment destinat als joves d'entre 16 i 23 anys que estiguin cursant batxillerat, FP o graus i als professionals majors de 55 anys en situació d'atur, ERTO o de prejubilació. A més, al final del període de formació es llançarà una convocatòria a la millor idea de negoci entre les persones becades. De totes elles, se seleccionaran les tres millors i se les acompanyarà en el seu desenvolupament.

Les 2.000 beques, amb un valor de 150€ cadascuna, permeten als futurs empre-

- El programa, l'import total del qual està valorat en 300.000 €, permet la incorporació al mercat i el reciclatge professional del talent gràcies als cursos formatius impartits per Founderz.

dors accedir durant un any al programa dissenyat per **Founderz**, amb la finalitat de rebre formació i acompanyament per a emprendre amb èxit. Durant aquest procés, els alumnes becats rebran una formació que inclou des de la generació d'idees, la validació del model de negoci, fins a la captació dels primers clients. A més, les sessions de formació es basen en

la metodologia del *microlearning*, de manera que es facilita als alumnes aprendre al seu ritme a qualsevol hora o en qualsevol lloc, ja que l'ensenyament es basa en sessions de vídeo pràctiques de 5 a 20 minuts.

Oryon Universal es va incorporar al DFactory Barcelona el mes passat amb l'objectiu de continuar enfortint l'ecosis-

tema emprenedor nacional i involucrar a més actors que apostin pel talent. En el context de l'anunci realitzat avui per Oryon Foundation, Pere Navarro ha assenyalat que "és un orgull per al CZFB i per a DFactory Barcelona comptar en el nostre entorn amb una fundació que duu a terme una labor tan important. L'emprenedoria és la base de la innovació i és essencial comptar amb aquesta iniciativa per a construir una nova economia més inclusiva, en la qual cap col·lectiu es quedi fora".

Vicente Font, president de Oryon Foundation, ha assegurat que "en la fundació creiem fermament en el gran impacte que suposa posar a la disposició del talent solucions perquè desenvolupin tot el seu potencial". A més, Font ha afegit que "amb aquesta iniciativa esperem democratitzar i acostar l'emprenedoria a tots els col·lectius".

Per part seva, Pau Garcia-Milà, cofundador i CEO de Founderz, s'ha mostrat orgullós amb la seva participació en la iniciativa mentre ha afirmat que "totes les persones mereixen tenir l'oportunitat de desenvolupar les competències i habilitats adequades per a emprendre el seu projecte empresarial". ■

El Port de Barcelona invertirà 110 milions d'euros en el projecte Nexigen per millorar la qualitat de l'aire

El Port de Barcelona posa en marxa Nexigen, un projecte per descarbonitzar l'activitat portuària i millorar la qualitat de l'aire on invertirà 110 milions d'euros. D'aquests, 90 milions d'euros corresponen a les inversions en els sistemes OPS (onshore power supply) per connectar els vaixells a la xarxa elèctrica general un cop estiguin atracats, utilitzant energia neta amb certificació d'origen 100% renovable. Els 20 milions d'euros addicionals són necessaris per desplegar la xarxa que inclou la Subestació Port, la connexió en alta tensió a la Subestació Ronda Litoral de Red Eléctrica i el desplegament de la xarxa de mitja tensió per tot el recinte portuari.

L'objectiu és que el 2030 el Port de Barcelona tingui electrificats tots els punts d'atrada dels creuers, el moll Prat, i les terminals de ferris de la dàrsena de Sant Bertran i el moll de Costa, eliminant 66.000 tones de CO₂ i 1.234 tones de NO_x de les emissions de l'activitat portuària. Això vol dir "reduir el 38% del NO_x i del CO₂ emesos pels vaixells durant la seva es-

José Alberto Carbonell, director general del Port de Barcelona; Damià Calvet, president, i Ana Arévalo, Energy Transition Manager.

- Gràcies al projecte Nexigen, el Port de Barcelona reduirà un 38% les tones de NO_x i CO₂ emeses pels vaixells durant la seva estada a port.

tada a moll i eliminar el 22% de les emissions de NO_x i CO₂ de tota l'activitat portuària", ha avançat el president del Port de Barcelona, Damià Calvet, en la presentació del projecte Nexigen. A llarg termini, l'electrificació dels molls del Port de Barcelona serà una peça clau per assolir l'objectiu de ser un port climàticament neutre el 2050.

L'efectivitat que el projecte tindrà per reduir les emissions portuàries està garantida i permet assegurar als responsables del Port de Barcelona que es tracta d'una "acció climàtica per contribuir a un millor planeta, amb més benestar per a la gent i més respecte pel medi natural", certifica el president del Port Damià Calvet. "Tenim perfectament calculades les emissions

dels vaixells durant la seva estada a port i, per tant, amb el Pla d'Electrificació de Molls farem una acció directa per a eliminar-les", corrobora Ana Arévalo.

Les elevades inversions i la complexitat que comporta un projecte com Nexigen fan necessària la col·laboració dels ports amb altres actors a escala internacional. Així, en l'àmbit de la descarbonització de l'activitat portuària, el Port de Barcelona participa en dos projectes importants: EALING que aporta finançament per a estudis i anàlisi de les infraestructures de connexió elèctrica de vaixell a moll (OPS) fins al procés de la licitació; i el projecte PIONEERS que té com a objectiu desenvolupar solucions concretes per reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle als ports, tot preservant la seva competitivitat.

"Amb Nexigen ens preparam per al futur i permetrà al Port de Barcelona estar a la primera divisió de la descarbonització de l'activitat portuària, marítima i logística", ha emfatitzat Calvet aquest matí per finalitzar la presentació del projecte Nexigen. ■

la Marina a foc lent

Receptari saludable

lamarina

De pans i postres

amb Anselmo Rubio
Rubopan Master Baker

Besitos & sultanas de coco

Ingredients:

- 12 clares de huevo
- 200 grams de azúcar
- 20 grams de sal
- Extracto de vainilla
- 1.500 grams de coco rallado

Elaboración:

Añadimos las claras de 12 huevos al bol de la batidora, y las removemos bien. Seguidamente vamos a agregar el azúcar, la vainilla y una pizca de sal. Mientras incorporamos los ingredientes es importante seguir batiendo, lo hacemos hasta que la textura sea espumosa y observemos que el azúcar ha quedado disuelto en la mezcla.

Como último paso para tener lista nuestra masa, debemos ir incorporando poco a poco el coco rallado, integrándolo bien en la masa.

Una vez finalizado todo este proceso, es hora de elaborar las sultanas, la verdad es que este paso siempre es el más divertido.

¡IMPORTANTE! Para que queden bien, lo mejor es usar una manga pastelera con una boquilla rizada, aunque si no la tenéis, podéis utilizar una cuchara.

Llenamos la manga pastelera y hacemos montoncitos sobre un papel de horno. Cuando creáis que ya tiene la forma que os gusta, introducidlo en el horno.

Calentamos este a 170-180°C y esperamos entre 15 a 20 minutos. ¡Y vuestro paladar ya puede disfrutar!

Trobareu la recepta en el Facebook de **Rubopan Master Baker**

Risotto per Lidia

Ingredients

Para 4 personas:

- 1 pimiento verde
- 1 calabacín
- 3 zanahorias
- 2 dientes de ajo
- Queso parmesano
- Champiñones
- 2 pechugas de pollo
- Jamón serrano a trocitos
- 1 ½ l de caldo de pollo
- ½ kg de arroz
- Sal y pimienta al gusto

Comentari nutricional:

Hidrats de carboni,
fibra, proteïna, greixos
saturats, vitamines
A, B, C, sodi, potassi,
fòsfor, calci

Preparación

Cortamos las pechugas a tiras y las sellamos en una cazuela mediana. Cuando se doren las apartamos y reservamos. A continuación, cortamos todas las verduras muy pequeñas, menos la zanahoria que la cortamos a rodajas.

Las ponemos a pochar, a fuego lento, y vamos añadiendo los champiñones, el jamón, el pollo y el arroz. Damos unas vueltas a los ingredientes y lentamente añadimos el caldo hirviendo.

Dejamos cocer hasta que esté al dente, removiendo y vertemos el caldo poco a poco, a medida que vaya secando. Añadimos la sal y la pimienta al gusto.

Por último, echamos el queso parmesano y removemos bien hasta que se haya ligado.

Comentari gastronòmic:

El risotto és un plat italià, que té com a base l'arròs, la ceba, el parmesà i el caldo, però després es poden utilitzar múltiples ingredients per fer els més diversos risottos. El truc és afegir el brou a poc a poc, perquè el vagi absorbint l'arròs i remenant constantment perquè es faci cremós.

Es pot acompanyar d'una amanida refrescant de tomàquet.

Font original: Receptari comunitari treballat amb veïnes del barri, pel Grup d'hàbits saludables de La Marina, amb suport de l'Agència de Salut Pública de Barcelona i el Pla de Barris de La Marina.

Descarregueu-lo a www.aspb.cat/documents/receptarisaludable/

mossos d'esquadra

Si sou víctimes d'un robatori amb força al vostre domicili... Si es víctima de un robo con fuerza en su domicilio... If you are victim of a burglary...

- **No toqueu res fins a l'arribada de la Policia Científica.**
No toque nada hasta la llegada de la Policía Científica.
Do not touch anything before the forensics arrive.
- **En cas que necessiteu tocar algun objecte, feu-ho amb guants i manipuleu-lo per les arestes per tal d'evitar esborrar possibles empremtes. Cal que informeu a l'agent de policia dels objectes manipulats i indiqueu on es trobaven.**
Si tiene que tocar algún objeto, hágalo con guantes y manipúlelo por las aristas para evitar borrar posibles huellas. Informe al agente de policía de los objetos manipulados y indique donde se encontraban.
If you need to touch anything, use gloves wherever possible and handle the object by its edges as this could destroy fingerprints. Show the police officer the objects that have been manipulated and indicate where they were.
- **En cap cas manipuleu els objectes deixats pels autors del robatori: eines, puntes de cigarreta, etc.**
En ningún caso manipule los objetos dejados por los autores del robo: herramientas, colillas, etc.
Under no circumstances should you touch anything left by the perpetrators, such as tools, cigarette butts, etc.
- **Un agent de policia científica us trucarà prèviament per valorar els fets i concretar l'hora per a una inspecció ocular.**
Un agente de Policía Científica le llamará previamente para valorar los hechos y concretar la hora de la inspección ocular.
A forensic officer will call you in advance to assess the situation and schedule a time to visit your home.

Generalitat
de Catalunya

Albert Aguilar

La Unió Esportiva Sants celebra els 100 anys

El regidor del Districte, Marc Serra, va referir-se a la U.E. Sants com una "escola de valors pel veïnat de Sants"

L'entitat esportiva verdiblanca va celebrar el seu centenari el passat 16 de març al Saló de Plens del Districte de Sants-Montjuïc. L'acte, el primer d'una sèrie d'activitats programades, va estar marcat per una conferència sobre la història esportiva santsenca a càrrec de l'historiador Carles Santacana.

Tocades les set del vespre es va encetar un dels actes més esperats del barri de Sants. El saló de Plens del Districte estava ple de gom a gom amb personalitats relacionades amb Sants i l'esport. L'emoció de la jornada ja era palpable abans del començament, aquest acte presencial suposava el retrobament de l'esport al Districte després de la distància provocada per la pandèmia.

El primer parlament de l'acte va arribar de la veu de la presidenta del Districte, Neus Munté. La regidora va apel·lar al seu "orgull santsenc" com a sentiment de pertinença que ha creat un club tan arrelat al barri i a la ciutat de Barcelona.

Tot just després del parlament de la política catalana, el micròfon va anar a

► Acte centenari Sants.

FCF

Santacana va destacar la importància de la modalitat esportiva futbolística com a eina de sociabilitat entre la ciutadania

parar a les mans del president de la Unió Esportiva Sants, Joan Forcadell. El cap de l'entitat santsenca va fer un repàs dels seus cent anys d'història i va fer molt d'èmfasi en el "miracle d'haver continuat endavant sempre malgrat totes les adversitats". En el torn de paraula del president, també es va presentar el segon equipament del club en homenatge al centenari de l'entitat. La

indumentària ha estat dissenyada per un jugador del Sants, Marçal Vila, i destaca per la presència del mapa de Sants en el centre de la samarreta.

L'acte va continuar amb la conferència a càrrec de l'historiador, especialitzat en cultural i esport, Carles Santacana. "Ens podríem imaginar els barris de Barcelona sense aquests històrics clubs esportius?" va sentenciar. Santacana va destacar la importància de la modalitat esportiva futbolística com a eina de sociabilitat entre la ciutadania. També va aprofundir en la idea que la Unió Esportiva Sants ha esdevingut un element identitari del barri de Sants i de la capital catalana.

Seguidament, el director del Consell Català de l'Esport, Aleix Villatoro, va ser cridat a la palestra. El polític va assenyalar la importància de la tasca voluntària per la subsistència de l'entitat. També va considerar rellevant el paper de les dones als clubs esportius, perquè "sense teixit femení no es podria tenir l'esport que tenim avui".

L'últim parlament de l'homenatge santsenc el va realitzar el regidor del Districte de Sants-Montjuïc, Marc Serra, que tornar a referir-se a la U.E. Sants com una escola de valors pel veïnat de Sants i com una gran llar per moltes famílies dels barris del Districte.

L'acte va concloure amb l'entrega de plaques commemoratives per part de representants esportius i polítics de la ciutat, i amb l'obsequi de la samarreta del centenari a totes les personalitats que havien assistit a l'homenatge verdiblanco. ■

Petanca i solidaritat amb el poble ucraïnès

@OLÉ petanque

Un bon nombre d'entitats s'han aplegat sota el campionat de petanca organitzat per Olé Petanque Carrusel al Club Petanca 8 de maig, amb l'objectiu de recollir donacions solidàries en benefici del poble ucraïnès.

Així, el 2 d'abril les instal·lacions del Club al carrer Energia acollien el campionat,

amb 32 jugadores, i en què han participat personalitats d'aquesta disciplina, com les campiones de França, Espanya i Catalunya.

Fins al lloc es van apropar molts veïns i veïnes d'arreu per posar el seu granet de sorra i contribuir a pal·liar el drama que viuen moltes famílies d'Ucraïna. S'hi

van recollir roba, medicaments i sobretot molts aliments, que s'entregaran a la Cruz Roja, per la tasca de suport que hi fa. Els organitzadors destaquen l'èxit que ha tingut la convocatòria i l'ambient esportiu, amè, i sobretot d'esperit solidari del campionat. ■

Torna el ciclisme al Districte

El ciclisme ha tornat a la ciutat de Barcelona de la mà del Club Ciclista Catalunya-Barcelona. El passat diumenge 20 de març, l'entitat esportiva santsenca va celebrar la seva tradicional matinal ciclista que commemorava el 76è aniversari del club. Després de tres edicions afectades per la crisi sanitària, ha tornat a l'emblemàtica carretera de Sants amb curses masculines i femenines per a quatre categories: Màster 30 i 40, Cadets, Juniors, i Sots23 i Elits.

La propera prova del Club Ciclista Catalunya-Bcn serà la Volta al Penedès de categoria junior, que enguany es disputarà entre el 22 i el 24 de juliol. ■

PAPERERIA LLIBRERIA COPISTERIA
E. NAVARRO
Psg. Zona Franca, 181 08038 Barcelona
Tel. 619 273 685 papeleriasnamar@hotmail.com
933 325 794 @papeleriaenavarro

CAFÉS - GASTROBAR
"LA MASIA"
COCINA DE MERCADO
C/ Altos Hornos, 61 08038 Barcelona
Tel. 93 431 84 37 / 696 063 500
manuelunamartin@gmail.com

ENTREVISTA

“La nostra generació aporta empatia per entendre els altres sense prejudicis”

Alejandro Flores

Manu Kaur

27 anys, guia oficial de turisme, soltera, d'esquerres i Sij.

Jove, atrevida i desimbolta, la Manu se salta totes les barreres que cauen al seu pas i fa i parla sobre tot allò que li ve de gust. La coneixem per invitació de l'Associació Guineo-Catalana, que l'ha convidada a presentar el seu llibre *Los Mundos de Kaur*. La narració es basa en l'experiència vital de la seva família, d'origen indi i nouvinguda als anys 90. Hi reflexiona sobre el significat de migrar.

És una dona que té formació professional i objectius vitals clars, però també consciència i sensibilitat sobre la necessitat d'aprofundir en les experiències interculturals en un món que mai no ha estat ni serà monocolor. Així, hi ha feina per totes dues bandes, dels que arriben i dels que acullen. Ens proposa obrir-nos més als altres, per convicció i gaudint-lo.

En acabar, i com que la millor manera de viure la interculturalitat és amb l'àpat, li arrenquen consell de bon menjar indi a la ciutat, el *Veg World India*, a Gràcia, o el *Maharaja*, al Raval, diu. Ja sabeu!

D'on ve el seu nom?
A la religió Sij totes les dones es diuen Kaur, vol dir princesa, i tots els homes Singh, lleó, per significar que no hi ha diferències per castes, sinó que tots som iguals. Aquí, a l'escola, quan hi ha més Kaur o Singh es pensen que som cosins o família, però no té res a veure, és perquè compartim la religió Sij.

És a la nostra contra, expliqui la seva història.
Vaig néixer a Calella. Els meus pares arriben a Catalunya a l'època de les olimpíades. El pare va venir a treballar a l'obra, amb coneixements, i va anar fent el que trobava com qual-sevol immigrant. Després, van concertar el matrimoni amb la meua mare i just l'any olímpic va venir ella també. A la família som quatre fills, jo estic pel mig, i cadascun hem nascut a un lloc diferent. Vaig estudiar la carrera de Turisme i m'he llicenciat com a guia oficial, el meu ofici des de 2017.

Amb una pandèmia pel mig, com heu sobreviscut els guies de turisme?
Vaig treballar al 061 amb l'agència sanitària durant vuit mesos, fins que m'he pogut reincorporar a la feina habitual. Ara torna a haver-hi més mobilitat, i Barcelona sempre és atractiva. Durant la pandèmia també vaig aprofitar per estudiar, per si no tornava el turisme, i ara tinc especialitat per ser mediatra intercultural.

Es guanya bé la vida un guia turístic oficial a Barcelona?
Si no comptem la pandèmia, molt bé! Hi ha molta feina a repartir. Ens paguen bé, ja que, per poder entrar a monuments com la Sagrada Família o el Parc Güell es necessita el títol. Abans de la covid jo estava fixa en una empresa i m'havia donat d'alta d'autònoma per fer *tours* privats. M'especialitzo en el públic de l'Índia, ja que soc l'única guia oficial de la ciutat que parla hindi i punjabi.

Alguna anècdota amb els turistes?
Sobretot la mentalitat del públic indi al qual em dirigeixo. La primera pregunta que em fan és si estic casada. Quan els hi dic que no, em pregunten l'edat i llavors

s'escaletzen "a la teua edat jo ja tenia fills i ara soc àvia". És una mentalitat que no canvia, encara que estiguin a Europa.

Des de la seva experiència, què significa emigrar?

Emigrar és deixar el teu origen, el teu país, on vas néixer, on tens tot fet (família, amics, estudis) i marxar a un altre lloc en busca, principalment, de treball. La gent d'Àsia marxa a Europa o Amèrica pensant que allà es viu millor, que no és del tot incorrecte, però no sempre és així. Hi tens més dificultats que la majoria, i les has de superar per arribar on vols.

I si a ser emigrant se li afegeix el fet de ser dona...

Ser dona, i a més segons de quin origen, afegeix moltes més dificultats. A sobre del procés d'adaptació normal, sovint la dona que arriba tampoc té idiomes, ni estudis i no li queda més que quedar-se a casa i cuidar els fills, amb l'afegit de fer que aquests no oblidin els orígens, té doble feina. Tot i que ara les famílies són més modernes, continua havent-hi diferències culturals importants.

L'edat de casar-se, per exemple.

La mare es va casar als 21 anys. Jo tinc 27 i encara no ho he fet, sí que és veritat que a casa m'ho diuen. La meua germana té un any més i diu que ja és edat de casar-se, també hi ha una edat per tenir fills, i si no ho fas, després, és més difícil trobar parella i els pares ho viuen amb preocupació.

Reflexiona també sobre la discriminació a l'interior de les cultures.

Moltes persones han arribat fa anys i s'han quedat amb una mentalitat que ja no es porta ni tan sols als seus països d'origen. Per exemple, algunes famílies no toleren les noies modernes, que bàsicament vol dir que treballen fora de casa, viatgen i vesteixen com volen.

Parla de la importància de sortir de la bombolla de cadascú.

No pots estar en un país tota la vida i no acabar estimant-lo com el teu, perquè, al cap i a la fi, et dona l'oportunitat de viure-hi... Cal estar obert i no tancar-se a conèixer gent i món, per aprendre d'altres

cultures. Ningú diu que deixem els nostres costums, la religió o que oblidem l'idioma, però necessitem integrar-nos, perquè així tot és més fàcil, i si no la supervivència i la convivència es poden complicar.

Vosaltres sou segona i tercera generació d'indis.

És evident que hi ha un canvi significatiu en la generació que ens hem educat aquí des de petits. Però enfrontem altres dilemes. Com divertir-nos, per exemple. Personalment, he intentat evitar disgustar els pares; així i tot, no he renunciat a divertir-me. En les famílies índies la noia encara guarda l'honor familiar.

Quines altres contradiccions viviu?

El fet d'emparellar-se amb persones d'un origen diferent, d'aquí, per exemple. Potser jo podria convèncer la meua família perquè ja és més moderna, però en una família més tradicional no ho acceptarien mai. I no és només per raó d'orígens, dins la societat índia encara hi ha conflictes entre parelles pel tema de la casta social. Ja pots ser de la mateixa regió i religió, però si no ets de la mateixa casta... Això encara pesa molt allà.

Parla bé de l'acollida que es fa aquí.

Ara hi ha un esforç de les administracions en programes per ajudar les famílies nouvingudes a viure-hi com un més. Això no vol dir que no continuïn havent-hi discriminacions, com quan la gent diu i pensa que totes les ajudes són pels immigrants. Una cosa que només et creus si tens un prejudici racista, perquè és evident que és fals.

Què podem millorar en l'acollida des del veïnat?

Hi ha feina per les dues bandes. A la gent que arriba li manca la voluntat de ser actius i participar, informar-se, fer cursos i en general prendre més iniciativa. I potser a la gent d'aquí li cal obrir-se a la possibilitat de conèixer altres cultures una mica més del que ho fan. *Bollywood* no vol dir Índia, cal trobar altres maneres d'apropar-se més a aquestes comunitats. Estaria bé aprendre a explorar l'origen de les creences, sense prejudicis i sense jutjar ningú.

Hem vist com, molt tímidament, algunes comunitats d'immigrants comencen a aconseguir alguns representants polítics, però l'Índia i en general l'asiàtica, encara no.

Les famílies índies estan molt centrades en els negocis, necessitem generacions que vulguin entrar-hi, en política. A mi m'agradaria que hi fossin per donar suport a les dones i a tota la comunitat. És necessari per avançar i transformar. Així i tot, tenim un senador d'ERC, en Robert Mashir.

Quina és l'aportació de la seva generació?

Nosaltres aportem enteniment i empatia als dos costats, som una mena de pont entre els uns i els altres, tot i que encara arrosseguem contradiccions fruit del xoc cultural. La primera generació ho va tenir prou difícil, i penso que la tercera podrà avançar encara més. ■

Yohany Limpas Ayala